

**Het Boek
der Roependen**

HET BOEK VAN DE ROEPENDEN

COAB 2016-2017

Voorwoord

I. VAR - HET BOEK VAN LOON

1. Het Boek van Melas
2. Het Boek van M'nata
3. Het Boek van Meton
4. Het Boek van Enaz
5. En de Regen Werd Roze
6. De Ballerina
7. De Aanbidding van het Heilige Geld
8. De Driehoek
9. De Bij

II. VUK - HET BOEK VAN HUUR

1. De Brug van Samaharin
2. Zellot

3. De Heilige Gokker
4. De Chocolate Prins
5. Rozinde

III. HET WETBOEK VAN SNOEP

1. De Sprookjesgod van Snoep
2. De Wachters van Chocola
3. Het Geheim van Chocola
4. De Snoepgodin
5. De Ontsluiering

VOORWOORD

Het Boek van de Roependen, gaat over Amerika, de precolumbiaanse geschiedenis (vóór de ontdekking van Amerika, de Nieuwe Wereld, door Columbus in 1492).

'Alma' is het heilige gok-principe van de amazones, als een metafoor. In die zin staat 'Alma' voor het heilige gokpaleis. In het Boek van de Roependen is Alma de dochter van de Heerin. Het 'dochter' principe is belangrijk, want die zoekt altijd naar de moeder bron. Het verhaal van Alma, de Heilige Roepende, staat in de eerste vier boeken van het Boek van de Roependen : Melas, M'nata, Meton en Enaz.

Alhoewel het Alma principe al in de eerste drie boeken van het BvdR wordt besproken komt haar naam pas voor in het vierde boek, het boek van Enaz.

Het eerste deel van dit boek is "Het Boek van Loon", of "De Var". Var is in de amazone taal een woord voor "loon". Zonder Var, loon, kom je niet tot Vur, kennis. Het gaat dus om het loon.

De prachtige paradox van de Vur en het Boek van de Roependen is hierin uitgewerkt. De onderdelen van de Heerin zullen besproken worden, en dit zal ver uitstijgen boven de nogal slappe drie-eenheid van het christendom. We komen tot nieuwe begrippen, oude vraagstukken worden opgelost.

Ook in de Vur werd dit boek al aangekondigd. Het gaat dan om het Indiaanse Amerika, het oorspronkelijke Amerika, waar ook in de precolumbiaanse geschiedenis al om werd gestreden.

Wij hebben voortgaande openbaring altijd hoog gehouden. Soms is het even zoeken waar het spoor verder gaat. In het verleden waren er drie grote vagebonden die de hogere leringen hadden gestolen en dit op hun eigen manier uitstalden om zo 'markt en macht' te hebben.

Dit waren :

1. De Bijbel
2. De Koran
3. Het Boek van Mormon

Deze boeken waren verre van volmaakt, maar bewaakten belangrijke poorten voor het volk tot verdere evolutie. Ook in cryptische zin zijn deze boeken belangrijk, en moeten deze boeken doorvertaald en doorgesorteerd worden, om zo de tikkende atoombommen onschadelijk te maken.

In II Nephi 28 van het Boek van Mormon staat :

29 Wee hem die zal zeggen: Wij hebben het woord Gods ontvangen en wij hebben niet meer van het woord Gods nodig, want wij hebben genoeg!

En in hoofdstuk 29 :

3 en omdat mijn woorden zullen voortsissen, zullen velen van de andere volken zeggen: Een Bijbel! Een Bijbel! Wij hebben een Bijbel en er kan niet nog méér Bijbel zijn.

6 O dwaas, die zegt: Een Bijbel, wij hebben een Bijbel, en wij hebben niet méér Bijbel nodig. Hadt gij een Bijbel verkregen indien het niet door de Joden was geweest?

Hier zien we het belang van voortgaande openbaring. Ook in het Boek van Mormon wordt erop gewezen dat er nog veel verborgen is.

In III Nephi 26 staat hierover :

9 En wanneer zij dit ontvangen hebben — en het is raadzaam dat zij dit eerst ontvangen, om hun gehoorzaamheid te beproeven — dan zullen hun, indien zij deze dingen gehoorzamen (op waarde schatten), de grotere dingen worden geopenbaard.

10 En indien zij deze dingen niet willen gehoorzamen, dan zullen de grotere dingen hun worden onthouden, tot hun veroordeling.

Van de drie grote vagebonden, de drie tempeldieven of ark-rovers, is het boek van Mormon de jongste en meest recente, als de grote sluitsteen voor de Engels-Amerikaanse wereldorde.

In het Boek van de Roependen gaat het Opium-principe van de Vur gewoon verder, alhoewel we daar tot de KERN van de Opium zullen komen, genaamd "de Plano". Dit is a.h.w. de hemelse bank, de hemelse economie van het heilig loon waarin we mogen leven, vandaar de term "Var Plano", als de kern van de Vur Opium. Onze lichamen, onze huizen, zullen zo worden tot deze hemelse banken, wat weer een geheel nieuwe dimensie zal zijn. In de bijbehorende demonologie die we hierbij zullen bespreken zal de hemelse bank dus zwaar beveiligd zijn.

Vandaar dat automatiseren en robotologie zo belangrijk blijven, oftewel de heilige gebondenheid. Zonder de robotologie kan de demonologie niet bestaan, en is zij slechts een losgeslagen wrak, gedoemd tot bedrog.

Het Boek van de Roependen heeft in die zin een centrale, verdiepende functie binnen de Tweede Bijbel, als zijnde een brug tot de Vur. Het is dus met recht een brug-boek te noemen

De Uitgever,

2016-2017

VAR

HET BOEK VAN LOON

HET BOEK VAN MELAS

MELAS

Hoofdstuk 1.

De Amazones in ballingschap in Israel

1. DIT zijn de kronieken om terug te keren tot de Moeder. Zij tonen dan de geschiedenis van de amazones, hun stammen, en hun leefwijzes.
2. Tussen 791 en 710 vóór de jaartelling werden amazones geroofd uit Amerika en als slaaf gebracht tot Israel. En zij gingen door diepe wateren. Maar de aanvoerster der amazones bedreigde de slavendrijvers met plagen, dat zij door wilde dieren verscheurd zouden worden, door honger geslagen zouden worden, en door het zwaard.
3. Ook dreigde zij dat hun wateren in bloed zouden veranderen, maar zij bekeerden zich niet. En plagen begonnen over het volk Israel te komen, want de Heerin had hen geslagen, en Haar hand was tegen hen. Maar het overblijfsel van hen bekeerde zich niet. Toen dreigde de aanvoerster van de amazones dat hun eerstgeborenen geslagen zouden worden. En op een nacht geschiedde het zoals zij sprak en er was een grote weeklacht. Toen wilden zij de amazones laten gaan, want zie, zij waren tot hen een vloek. En zij gaven boten tot de amazones, opdat zij naar Amerika konden terugkeren. Maar toen zij hen zagen vertrekken in hun boten kreeg het volk Israel berouw dat zij hen hadden laten gaan, en achtervolgden hen met hun schepen. Maar toen sloeg de Heerin hen met bliksem.

4. En de zee nam hen tot zich. Zo vielen er velen van het volk Israel op één dag, en er was een groot geweeklaag.

De Roeping van Tunaël – Het paradijs In Amerika

5. De Heuza was een machtige rivier. En achter de rivier de Heuza was het paradijs waarin de Heerin wandelde met de mens. En de amazones gingen over de rivier de Heuza en ontmoetten de Heerin die wandelde met de mens. En zij vielen op hun aangezicht, want de Heerin was als zuiver, doorschijnend rood gesteente.

6. En de Heerin riep één van de amazones tot haar, genaamd Tunaël.

7. En zij waren in de hof Almonik in het paradijs. En de Heerin droeg Tunaël op om Haar kronieken te bewaren. Achter de hof was de rivier de Morrote die dieper de paradijselijke wildernis inleidde. Deze rivier leidde helemaal tot een andere hof : de hof van Andon. Achter de hof van Andon lag een andere rivier : de Kwammus. Ook deze leidde tot diep in de wildernis, tot de hof van Onog. En de Heerin leidde de amazones tot de hof van Onog en openbaarde de kronieken tot Tunaël op een berg. Deze berg was genoemd Gamaria. En daarachter is het land Jaddok.

8. En de Heerin toonde aan Tunaël de kronieken in een grote, witte doorzichtige steen. Achter het land Jaddok is een vallei met een rivier, die leidt tot het land van de roependen. Bescherm mij tegen de zwijgers, die alles heimelijk verborgen houden, het in hun boze gedachtes verdraaiien.

9. En de roependen hadden zware strijd te voeren tegen het geslacht van de zwijgers, maar de roependen overwonnen hen en wierpen de zwijgers vanaf de hoge rotsen van het paradijs, waarna hun doorspietste lijken in de zee vielen, om zo door vissen te worden aangevreten.

10. En het geslacht van de zwijgers had als aanvoerder Enoma. En hij werd gevangen gezet en even later in een donkere put geworpen waar hij door wilde dieren werd verslonden.

11. En de stank van Enoma steeg op vanuit de put en ging uit tot de zwijgers om hen tot leven te wekken. En zie, zij veranderden in zwijnen. Zo kwam er opnieuw een grote oorlog die tot op de dag van vandaag wordt gestreden.

12. En zie, de zwijnen misleidden een derde van de amazones die in het paradijs waren. En zie, zij werden verdreven uit het paradijs.

13. Kom daarom tot de Heilige Moeder, uw Heerin, opdat gij de stralen van de roependen zult ontvangen, en Zij u een nieuw hart zal geven. Ja, uw hoofd is enige tijd doorboort geweest, opdat gij de hoofd-stralen zou ontvangen.

14. Kom daarom naderbij, oh pelgrim, gij die uw Moeder zoekt.

15. Zij is teder van hart, en zal het zwakke versterken.

16. En zij zal tot Venus gaan, en haar gebieden uw ziel los te laten. En zij zal tot Saturnus gaan om hem te gebieden uw ziel los te laten, want de patriarchie hield u van uw Moeder, de Heerin, af.

Het boek van Jonathan

17. In het jaar 41 openbaarde de Heerin Haarzelf aan Jonathan, en gebod hem Haar wetten terug te brengen aan het volk in Amerika, want zij waren afgedreven in patriarchie.

18. Hij sprak tot het volk : Bent gij dan uw Moeder vergeten ? Zij, die u voortbracht, de Heerin, die u leven gaf ? Waarom negeert u haar wet ? Keer dan terug tot uw Moeder, de Heerin, opdat zij u niet zal slaan.

19. Onderhoud dan Haar geboden, opdat Zij uw harten herstelt tot een eeuwig verbond.

20. Maar ziet, zij werden boos, en wierpen hem in de gevangenis. En hij begon te spreken tot zijn mede-gevangenen over de Heerin, de Moeder, en zij aanvaardden het als de waarheid, omdat het hun hart vernieuwde, en zij uitzicht kregen. Maar het hoofd van de gevangenis werd erg kwaad, en liet Jonathan folteren. Het kwam tot een opstand in de gevangenis, en de Heerin gaf hen kracht om los te breken. Ook Jonathan werd bevrijd. De Heerin had Haar geroepenen gezonden. En op die dag stierven tien gevangenis-bewakers, en de rest van hen rende weg in paniek.

21. Nu begon ook de koning van het land zich ermee te bemoeien. Hij zond soldaten op Jonathan en zijn volgelingen af om hen te doden, maar Jonathan en zijn volgelingen verborgen zich in een grot. Toen het nacht geworden was vluchtten zij naar een naburig land, en begonnen daar de wetten van de Heerin te preken. Zij riepen op tot het volk om terug te keren tot de Heerin, hun Moeder, en spraken over de weg tot verzoening. En in dit land kregen zij vele volgelingen. En Jonathan las de wetten voor opdat zij die zouden gehoorzamen en verzoend zouden worden met de Heerin, hun Moeder. En Jonathan liet hen een tabernakel bouwen, met daarin de ark van de verzoening met de Heerin.

22. Maar toen zijn geboorte-land op de hoogte kwam van zijn werk in het nabuurland liet de koning daar een inval doen met een groot leger, om Jonathan met zijn volgelingen in ballingschap te laten gaan. Velen werden gedood en hun woningen met vuur verbrand. Ook hadden zij geen medelijden met vrouwen en kinderen. Zo werd de helft gedood en de andere helft ging in ballingschap opdat de bronnen niet teveel uitgeput zouden raken.

23. Weer ging Jonathan in gevangenschap en werd hij gefolterd. Ook de anderen werden zwaar gefolterd, met name de vrouwen en de kinderen. En zij baden om hulp tot de Heerin. En de Heerin verscheen in een groot vuur.

24. En het vuur ging uit om vele soldaten van de koning te vernietigen, totdat de koning uitriep : 'Laten dan alle ballingen vrijgezet worden om tot het nabuurland terug te keren. Laten zij ons verder met rust laten.' Maar het vuur was nog niet klaar

en stortte zich uiteindelijk op de koning, waardoor Jonathan en zijn volgelingen het land in bezit kregen. En Jonathan stelde enige sterke amazones aan om het land te besturen. En de zonen van Jonathan waren genoemd : Vannah, Kanat, Jato, Tallas, Cenas, en Henas.

25. Henas werd aangesteld over de ark. Op een dag kreeg hij een visioen van wit doorzichtig gesteente. In het gesteente verschenen letters van vuur, en hij moest veel schrijven. De Heerin begon haar volk veel meer te onderwijzen door Henas, maar zijn oudere broers begonnen jaloers te worden, en wilden hem doden, want hij had groot aanzien gekregen bij het volk door zijn openbaringen.

26. Op een nacht namen zij Henas en bonden hem vast, en brachten hem op een kar naar een put waar zij hem inwierpen. In de put leefden wilde dieren, maar de Heerin beschermde Henas. De Heerin zond roependen tot hem die hem voedsel brachten. Zo onderhielden zij Henas voor verschillende maanden.

27. Na geruime tijd begon zijn oudste broer, Vannah, berouw te krijgen over wat zij hem hadden aangedaan, maar hij was in de veronderstelling dat Henas dood was.

28. Hij ging op een nacht tot de put met een fakkel om op zoek te gaan naar de overblijfselen van Henas en trof hem daar tot zijn grote schrik en verbazing levend aan. Hij sprak tot Henas over zijn berouw en haalde hem op met een touw. Hij vertelde Henas niet terug te gaan, want zijn broers zouden hem zeker doden.

29. Henas sprak dat hij in een grot zou wonen, en dat de Heerin hem zou onderhouden.

30. Op een nacht verscheen de Heerin aan Henas en gebood hem om de ark op te halen en in de grot te brengen, want het volk was besmet met nietswaardigen zoals zijn broers. In de nacht daarop ging hij tot de tabernakel waar de ark was en laadde die op een kar om de ark van verzoening tot de grot te brengen. Hij bracht de ark tot een speciale ruimte diep in het grottenstelsel, en zette het achter een rode sluiert.

31. Op een dag liet de Heerin hem een gat zien wat diep onder de grond leidde. Zo moest hij de ark tot diep onder de grond leiden, en weer moest hij er een rode sluiert voor hangen. En zo moest Henas de ark achterlaten, om in de wildernis te gaan wonen. Later zou de ark door de juiste personen gevonden worden. Ruim twee eeuwen later, rond het jaar 302, vonden twee mannen de ark. Aan weerszijde stond een roepende. De roependen geboden de mannen de ark te brengen tot de M'nata amazone stam. Ze namen de ark mee op een kar, en moesten langs een rivier om bij de M'nata stam te komen. De amazones waren verheugd toen ze de ark zagen komen. Zij begonnen de mannen te onderwijzen in de wetten van de Heerin. Zij brachten de ark tot een tabernakel, en plaatsten het achter een rode sluiert.

32. In een storm die die nacht woedde en tot het kamp kwam sprak de Heerin dat de ark nu op de juiste plaats was gekomen, en dat zij van hieruit haar volk zou opbouwen.

33. En binnen een paar jaar werden er zeven stammen toegevoegd aan het volk, vanwege de grote heilige leringen van de amazones. Velen kwamen van ver om zich toe te voegen om deze grote leringen te horen.

34. En wat zijn de leringen van de amazones ? Zij leren hoe te komen tot de Moeder, de Heerin, die woont in het lichaam, de tabernakel, en het heilige der heilige is het hart, waar de ark van verzoening is.

35. En zo is de buik, het binnenste, het heiligdom, waar alles getoetst wordt. En het hoofd is de voorhof, de poort van de tabernakel.

36. En gij zult de roependen in uw hart ontvangen, en gij zult worden als de roependen. Dit is de verzoening met de Heerin voor hen die Haar geboden en wetten onderhouden, en nog veel meer leringen die in dit boek beschreven staan.

Hoofdstuk 2.

De Roeping van Jael

1. En Jael werd tot een roepende op aarde, terwijl haar grote voorbeelden roependen boven de aarde waren. En zij was als de leeuwin van de Heerin. En Jael predikte de leringen van de amazones, en zij predikte tegen de patriarchie, zeggende dat iedereen gelijk is, man en vrouw. Het gaat er niet om wat iemand van buiten is, maar van binnen. Een ieder moet persoonlijk tot de Heerin, de Moeder, komen om zich met Haar te verzoenen. En zij wekte de boosheid en sluwheid van de patriarchie op, van hen die predikten dat de man boven de vrouw staat. En zij stelden haar vele vragen en lazen haar vele teksten voor om haar proberen te strikken, maar ze weerlegde hen allen.

2. En toen zij zagen dat zij haar niet konden strikken werd zij in de gevangenis geworpen. Dit gebeurde rond het jaar 438. En zij predikte tot mede-gevangenen en bracht een vlam aan in hun hart vanwege de vurigheid van haar woorden. En het woord werd gepredikt met kracht, en tekenen en wonderen, en de gevangenis-bewakers begonnen haar te vrezen.

3. En op een dag kwamen de roependen van boven de aarde hen bevrijden. En zij braken de gevangenis-deuren open en sloegen de gevangenis-bewakers met de bliksem van de Heerin. Sommigen van de bewakers waren blind geworden en vielen op hun knieën, terwijl andere bewakers dood neervielen. En de Heerin stond niet toe dat zij nog langer Haar Woord zouden tartten. En hen die bevrijd waren werden de wildernis ingeleid door een wolk, en zij werden toegevoegd aan de M'nata stam.

4. Nu waren er in de nachten vuurkolommen van de Heerin die over de stammen van M'nata waakten.

5. En ook overdag begonnen de vuurkolommen mensen te leiden, en zo verspreidden zij het volk over geheel Amerika om de leringen en wetten van de Heerin te prediken.

6. En de Heerin sprak tot de roependen op de aarde : 'Dit is het beloofde land wat ik jullie heb gegeven en waardoor Ik jullie leidt.'

De Roeping van Melas

7. En dagelijks werd er toegevoegd aan de stam, maar er was ook veel vervolging en velen werden gedood en in gevangenschap gezet door de patriarchie.

8. En de Heerin was in grote verbolgenheid over de patriarchie en zond roependen op de aarde tot hen om tegen hen te profeteren.

9. En één van de roependen op aarde was een man genaamd Melas. En hij zeide tot hen van de patriarchie : 'Keert dan weder tot de Heerin, opdat u niet ten onder zal gaan wanneer Zij Haarzelf ten volle zal openbaren.'

10. En zij bespotten hem en luisterden naar hem niet, en zochten hem te doden. Melas vluchtte van de menigte die stenen naar hem wierpen en hem wilden doden door steniging, en hij verborg zichzelf in een grot. En hier werd hij onderhouden door de Heerin en de roependen van boven de aarde. En zij onderwezen hem verder in de wetten en de leringen van de Heerin.

11. En in visioenen werd Melas gevoerd tot het paradijs en de boven-aarde. En hij zag de Heerin in al Haar heerlijkheid, en zij was omringd met de roependen van boven de aarde. En zie, zij waren als luipaarden. En haar lichaam was als rood doorzichtig gesteente. En zij zat op een grote troon van wit doorzichtig gesteente.

12. En andere roependen stonden in hun menselijke gedaantes rondom haar troon. Zij hadden witte klederen, en palmtakken in hun handen.

13. En de Heerin sprak tot hem als door storm en bliksem. En Haar stem was luid, hem roepende.

14. En toen hij dit zag, naderde hij tot haar troon en viel als dood aan haar voeten.

15. 'Ziet,' sprak de Heerin tot hem, 'er is dan geen verzoening in bloedvergiet, maar in het onderhouden van mijn geboden en wetten, en in het lering trekken uit alle dingen.'

16. En de Heerin zorgde ervoor dat hij kon schrijven, en Zij gebod hem deze dingen op te schrijven, en ook hiërogliefen in de grot te graveren.

17. En hij was geboden te schrijven voor een jaar, en toen het werk voleindigd was kwam Zij op Haar rijtuigen en nam zijn lichaam geheel op tot de boven-aarde. En hij wandelde met Haar in het paradijs.

18. In het jaar 722 werden de geschriften en hiërogliefen gevonden. En de geschriften van Melas werden tot de ark gebracht en daarin opgeborgen. De grot werd de grot van Melas genoemd en de grot van de roependen. Dit was in het land Kiana. De ark was in het land M'nata.

HET BOEK VAN M'NATA

M'NATA

Hoofdstuk 1.

1. Een jaar later, in het jaar 723, werd er in het land M'nata de vrouw Enurh Nur geboren, in het dorp Kanin. Haar ouders waren Sinde en Jabin, maar zij volgden de Heerin niet. En zij waren zo'n kwelling voor Enurh dat zij van huis wegliep.
2. En zij vluchtte tot de tabernakel, waar een roepende haar binnenliet in de voorhof. Hij ontfermde zich over het kind, en haar ouders keken verder niet naar haar om. De man was genaamd Helem, en hij deed dienst in de tabernakel. Hij voedde het kind op in gerechtigheid en onderwees haar in vele dingen. Ook begon zij al snel anderen te onderwijzen, en hield zij preken in de voorhof.
3. Ook had zij speciale inzichten van de Heerin, en vertelde zij veel over de boven-aarde.
4. En de Heerin begon haar speciale krachten te verlenen en zij kon de zieken genezen.
5. Dit zijn de kronieken van Enurh Nur, die tot het volk was gezonden om hen te helpen, en om het volk te testen.
6. En zij was een roepende in de wildernis, in en rondom de tabernakel.
7. En naarmate Enurh Nur opgroeide, kreeg zij vele volgelingen, en zij maakte tochten met hen door de wildernis, en zij deed vele wonderen en tekenen. Zij gaf de blinden zicht, en liet de lammen opstaan. Ook gaf zij gehoor aan doven, en dreef zij de werkers van het kwaad uit.
8. En zij predikte dat zij moest sterven op de brandstapel, en dat de vuurpaal de enige weg tot de boven-aarde was. En zij sprak deze woorden als symboliek. Zo zou iedereen hun vuurpaal moeten opnemen en aanvaarden om tot de Heerin te komen.

9. En zij sprak over de vuurdoop als het vuur van de roependen, wat hen zou louteren, om hen voor te bereiden op de verzoening met de Heerin.
10. Zij zouden gewassen moeten worden in vuur, waartoe zij als voorbeeld was aangesteld.
11. En zij zouden met de Heerin verzoend worden door Haar wetten en leringen te onderhouden, en zij zouden hiervoor kracht ontvangen.
12. En zij predikte over de dood van de Moeder, die de patriarchie had uitgevoerd, en dat zij ook de dood door de patriarchie zou sterven, want zij was een afspiegeling van de Heerin op aarde, in Amerika.
13. En zij predikte tegen de patriarchie en hun onderdrukking van vrouwen, en zij stelde hun leugens aan de kaak.
14. En zij was vurig in haar taalgebruik en schold op de patriarchie, en zij bestrafte het kwaad in hen. Zij noemde hen zwijnen en roofgierige honden.
15. En zij koos uit het volk tweeneveertig volgelingen, tweeneveertig roependen op aarde, en zij leidde hen in de wildernis tot een paradijs waar zij naakt konden leven en de Schriften konden onderzoeken.
16. En zij was de eerste die haarzelf naakt maakte, en alleen de geheiligde tweeneveertig mochten haar aanschouwen.
17. En zij onderwees hen verder in het paradijs en profeteerde.
18. En Enurh Nur vertelde hen over de geslachten van het kwaad : het geslacht van de tabernakel-dieven en het geslacht van de ark-rovers.
19. En zij predikte gelijkheid tussen man en vrouw, en de Heerin boven alles.
20. En zij begon te openbaren dat zij de vleesgeworden Heerin was, en dat zij de Heerin van het volk Amerika was.
21. En zij had de weg getoond van de aarde tot de boven-aarde.
22. En Enurh Nur wilde de tweeneveertig testen, en nam hen in dit paradijs tot een hof genaamd Moriah. En door Moriah stroomde een rivier, met aan weerszijden een vruchtenboom. Aan de ene zijde was een boom met witte vruchten, die leken als de vruchten van de leringen en de wetten, en aan de andere kant van de rivier was een boom met rode vruchten die leken op het vlees van geslacht vee, als het vlees van een gevallen vijand. En Enurh Nur sprak tot hen : 'Kiest dan van welke boom gij zult eten, opdat ik zal zien wie tot mij behoort.'
23. En sommigen onder hen spraken : 'Kiest gij voor ons, opdat wij geen verkeerde keuze maken.' Maar Enurh gebod hen te kiezen, opdat het diepste van hun hart naar buiten zou komen.
24. Maar sommigen vielen neer in grote buikpijn, omdat ze niet tegen de Heerin wilden zondigen.

25. Ze zagen de witte vruchten, en zagen dat de vruchten goed waren om te eten, want Enurh Nur vertelde hen dat het de leringen en wetten van de Heerin waren. Sommigen liepen voorzichtig naar de boom met de witte vruchten toe en begonnen ervan te eten, en hun gezichten begonnen te stralen. Ook Enurh zelf begon van de witte vruchten te eten.

26. 'Ik ben trots op jullie,' sprak zij, 'want ik heb uw harten beproefd, en gij bent niet overmoedig tot de boom van de rode vruchten gegaan. Ziet, zij zijn het vlees van geslacht vee, van een grote gevallen vijand. Ziet dan, de Heerin heeft geen behagen in bloedvergiet, maar in een hart dat Haar zoekt en Haar geboden en leringen onderhoudt. Zalig zijn zij die Haar wetten in hun harten hebben gegrift.'

27. En zij liet de tweeneveertig wonen aan die kant van de rivier waar de boom met de witte vruchten stond, en zij sprak : 'Eet dan volop en voldoende. Er is genoeg voor iedereen. Eet totdat gij verzadigd zijt.'

28. En zij begon hen te onderwijzen dat zij de weg, de waarheid en het leven is, en dat zij niets konden doen zonder haar, want zij was de Heerin tot hen gekomen.

29. En als zij haar zouden aanvaarden, dan zou zij in hun hart wonen en altijd bij hen zijn, opdat zij wederomgeboren zouden worden.

Hoofdstuk 2.

1. En zij sprak over de Heilige Roepende die zij zouden ontvangen, om zo ook geheiligd te worden als een roepende. Het teken daarvan zou zijn dat ze spiegelend en meervoudig zicht zouden hebben, als spiegelend gesteente, waardoor ze dingen van meerdere kanten zouden bekijken, zodat hun denken vernieuwd zou worden.

2. En zij sprak dat zij weer terug zou gaan naar de lagere aarde om door de patriarchie op de brandstapel te sterven. Maar ook sprak zij dat zij uit het vuur zou verrijzen.

3. Zij onderwees hen ook dat niemand tot haar zou kunnen komen zonder de vuurbeproeving, maar dat deze woorden symbolisch waren.

4. 'Neem daarom uw vuurpaal op en volg mij,' sprak zij, 'wetende dat ik in uw hart ben, als de vuurkolom die u leidt in alle dingen.'

5. En sommigen smeekten haar om met haar mee te mogen gaan naar de lagere aarde, maar zij sprak : 'Neen. Gij moet hier blijven. Zoekt de dingen van boven de aarde.'

6. En toen vertrok zij, hen achterlatende bij de boom met de witte vruchten.

7. En Enurh Nur trok naar haar geboorte-plaats, Kanin, om daar de leringen en de wetten van de Heerin te prediken, maar zij werd daar verdreven. Zij trok toen naar een ander plaatsje genaamd Larnia of Larn. Hier werd zij goed ontvangen en leerde

hen vele dingen. Ook deed zij daar wonderen en tekenen en zij kreeg daar een grote groep volgelingen. En zij riep hen op om roependen te worden. Ook riep zij hen op om wedergeboren te worden en terug te keren tot de Heerin, want velen van hen waren van de Heerin afgedreven.

8. Ook leerde zij hen om vervuld te worden met de Heilige Roepende en de heilige gebondenheid van de Roepende te ontvangen, opdat zij de Heerin in alles zouden gehoorzamen.

9. En zij leidde een grote groep van haar volgelingen tot de wildernis en vervolgens naar een boom met witte vruchten. En zij sprak : 'Dit zijn de vruchten van gerechtigheid en gehoorzaamheid tot de Heerin.' En zij begon hen deze vruchten te geven om hen te voeden.

10. En de menigte verwonderde zich over haar leringen en over de boom.

11. En weer koos zij tweeneveertig onder hen uit, en gebod de anderen om terug te gaan. De tweeneveertig van Larnia of Larn leidde zij tot een paradijselijke tuin dieper in de wildernis. En zij leidde hen daar tot een bron waarnaast een boom stond met rode vruchten. En zij sprak dat het de vruchten van openbaringen, visioenen en dromen waren. En zij nam en at, en gaf ook vruchten aan de tweeneveertig die haar volgden. En sommigen onder hen begonnen te kreunen, terwijl anderen begonnen te lachen.

12. 'Veel wil ik u laten zien,' sprak zij. 'Neemt dan van mijn vrucht in overvloed, opdat gij verzoend wordt met de Heerin, uw Moeder.' En sommigen begonnen te wenen van vreugde.

13. En zij sprak over twee grote vogels die het volk wilden afhouden van de boom van openbaring. En hun namen waren Kelin en Lehin. En ziet : zij waren vals en roofgierig, en zij hadden de geslachten van de schellen en de zwijgers voortgebracht, en de geslachten van de tempeldieven en de ark-rovers, van allerlei soorten boosaardige bedrijvers van het kwaad. En de paradijselijke tuin was genoemd Sorana. En ziet, deze tuin was heilig.

14. En zij gingen in de bron baden en versierden elkaar met het wier en de bloemen die in het water van de bron dreven. En ziet, het was een bron van genezing.

15. En Enurh Nur is de Heilige Roepende die in het hart spreekt. En zij spreekt als een tweesnijdend zwaard, en ook draagt zij de heilige beker.

16. En zij leidde hen tot een rivier achter de bron. En achter de rivier stond de grote boom van verzoening, en haar vruchten waren rood. Maar in de rivier waren allerlei soorten reptielen en andere wilde dieren. En sommigen vroegen aan haar : 'Hoe komen wij over deze rivier die zo vol slangen, krokodillen en ander wild gedierte is ?'

17. En zij sprak : 'Zij gaan uit tot de paradijsen, opdat de roependen getest worden. Ziet, gij bent dicht tot de boom van verzoening gekomen, die de boom van de ark is. Niemand komt tot die boom dan door te sterven aan zichzelf. Weet dan dat deze beesten u afhouden van de boom der verzoening, opdat gij niet van haar vrucht eet.'

18. En zij sprak voluit over de verzoening met de Heerin, hun moeder, die is weggelegd voor hen die haar geboden, wetten en leringen onderhouden.

19. En zij glimlachte en sprak : 'Ziet, ik zal u leiden tot de brug over deze rivier.'

20. En zij leidde hen langs de rivier voor vele dagen, hen vertellende over de werken van de Heerin en de Heilige Roepende, hun Moeder. Ook vertelde zij hen veel over de boven-aarde, en de wonderlijke paradijsen daarin. En zij bracht hen tot een grote witte brug die verborgen werd gehouden door dichte mist.

21. En zij sprak : 'Ziet, de Heerin kent dan uw vele worstelingen. En ziet, het heeft u gebracht tot deze verzegelde verzen. Zij zijn de verzen van de grote witte brug.' En toen zij dichterbij de reusachtige brug kwamen konden zij de verzen lezen die in de brug waren gegraveerd en zij waren in grote verwondering.

Hoofdstuk 3.

1. En zij leidde hen over de brug tot het gebied van de boom van verzoening, en de wilde dieren konden hen niet aantasten. En zij waren verheugd toen zij in het gebied achter de rivier aankwamen. Nu moesten zij weer vele dagen langs de andere kant van de rivier gaan om tot de boom van verzoening te komen. En de rivier was als een groot meer met vele eilanden en landstreken. En zij verwonderden zich erover hoe zeer de rivier was veranderd.

2. En toen zij dichterbij de boom waren gekomen begon de boom van hen weg te bewegen, en Enurh Nur sprak tot hen : 'Ziet dan, de vruchten van deze boom zijn zeer zoet, en zij zal altijd van u wegbewegen, want ziet, Zij is heilig.

3. En zij keken verwonderd naar de boom die was wegbewogen. En zij vroegen : 'Maar hoe zullen wij dan van de boom eten om met de Heerin ten volle verzoend te worden ?'

4. En Enurh Nur sprak : 'Ziet, mijn kinderen, zoals Zij heilig is : Weest gij dan heilig.'

5. En zij sprak tot hen wat heiligheid is, en zij zeide dat heiligheid een grote afzondering is. 'Weest daarom niet gelijkvormig aan hen die op de lagere aarde beneden u wonen, en hebt geen deel aan hun schandelijke levenswijze, want ziet, zij verloochenen de Heerin, en zijn daardoor ondersteuners van de patriarchie.'

6. En Enurh Nur glimlachte tot hen, en sprak : 'Ik ben dan als symbool van deze heiligheid aangesteld, en ziet, u bent daarom dichtbij gekomen.' En zij nam een beker van zuiver wit-geel metaal wat gloeiend rood werd. 'Drinkt daarom van deze beker, opdat gij van de verzoening met uw Moeder kunt proeven.

7. En zij legde de beker tegen hun mond en gaf hen te drinken. En zij allen dronken van de beker, waarin het sap van de vrucht was als sterke wijn. En de wijn was zwaar en donkerrood, en ziet, zij vielen allen in grote rust.

8. En er was een grote bibliotheek gebouwd in het gebied achter de rivier, en zij leidde hen daar naartoe. En zij moesten veel lezen en studeren om hun heiligheid te volmaken.
9. En zij stelde roependen van de boven-aarde over hen aan om hen te onderwijzen.
10. En toen vertrok zij, hen achterlatende. En zij trok wederom tot de lagere aarde, tot de gebieden van grote patriarchie.
11. En zij trok van stad tot stad, van dorp tot dorp, in de zware patriarchische gebieden van Amerika.
12. En zij predikte met kracht op de marktplainen en tempelpleinen, zeggende : 'Ziet, het koninkrijk van de Heerin is nabij gekomen. Bekeert u dan tot Haar, en volg Haar, opdat gij deel hebt aan Haar koninkrijk en kracht die in volheid geopenbaard zal worden.
13. En ziet, Zij zal voor u uitgaan om u de weg te leiden, en Zij zal u de Heilige Roepende schenken, al die tot Haar komen en haar geboden onderhouden. En de Heilige Roepende zal u alles ingeven wat u moet zeggen en wat u moet doen. Want ziet, zij zal schenken het woord van kennis, en het woord van genezing. Ook schenkt Zij het woord van allerlei krachten, en de macht visioenen en dromen te hebben. Ook schenkt Zij hen die daarvoor klaar zijn de macht te profeteren, en zo ook kan Zij schenken de macht de roependen van de boven-aarde te aanschouwen en de onzichtbare vijanden die tegen haar woord strijden. Ziet, zij schenkt deze allen aan haar dienaren. Zo ook schenkt zij de macht van allerlei talen en de macht die talen uit te leggen.'
14. En ziet, zij was zeer groot en sterk van gestalte. En zij droeg een gesel, en ging daarmee in de tempelen, om de tafels van de verkopers om te werpen, want ziet, zij verkochten hun heilige boeken, en allerlei heilige dingen, en zij verkochten medicijnen en rechtspraak. En zij raakte in grote verbolgenheid, en sloeg hen met de gesel. En zij riep : 'Ziet, gij hebt van het huis van de Heerin een rovershol gemaakt. Gij slaat wonden, en verkoopt dan het geneesmiddel en uw corrupte rechtspraak. Gij zijt werkers van een groot kwaad.' En zij zochten haar te doden, maar de tijd was nog niet gekomen. En zij sprak : 'Ziet, wie is die dokter die zijn zorg verkoopt, en de arme aan zijn lot overlaat ? Aan de grote toorn van de Heerin zal hij niet ontkomen.
15. Vreselijk is het te vallen in de handen van de Heerin. Zij zijn dienaren van geld, waarvan is gezegd dat hen die deze dingen bedrijven het koninkrijk van de Heerin niet zullen beërven.
16. En ziet, zij dragen een strop om hun nek, omdat zij vervloekte honden zijn. Zo zult gij hen herkennen, en gij zult de dag zien waarop de Heerin met hen afrekent. Ja, de Moeder bespot hen, omdat zij met Haar eeuwige koninkrijk niet hebben gerekend. Zij hebben de armen verdrukt, en hebben geen recht gedaan aan hen. Neen. Aan hun straf zullen zij niet ontkomen. Het grote vuur is op zoek naar hen en is nabij gekomen.'

17. En nog veel meer woorden sprak zij in grote kracht die hen deed sidderen. En deze woorden mochten niet opgeschreven worden, want zij zouden door de macht van de roependen verkondigd worden wanneer het daarvoor tijd zou zijn.

18. En ziet, soldaten kwamen binnen in de tempel waar zij predikte, en grepen haar.

19. En ziet, zij leidden haar tot het gebouw van de rechter Panerus, die door de koning van het land was aangesteld.

20. En Panerus veroordeelde haar tot de dood door de brandstapel, want zij had de tempel ontheligd. En aan haar werd geen rechtvaardigheid bewezen, opdat haar woorden over haar dood in vervulling zouden gaan. En zij werd door twee soldaten tot een berg geleid, terwijl een grote menigte hen volgde.

21. En de menigte was in grote blijdschap, want zij zagen haar als een bedreiging, en heiligschenner en een ketter.

22. En zij sprak geen woord tot haar verdediging. En ziet, zij werd aan de vuurpaal gebonden, en het brandhout onder haar voeten werd aangestoken. En zij bleven haar aanstaren totdat zij stierf in haar geroep en gekrijs. En op het moment dat zij stierf kwam er een grote duisternis, en een zware storm kwam opzetten om de stad te verwoesten. En velen begonnen te weeklagen, want zij wisten dat zij gezondigd hadden.

23. En wilde dieren begonnen vanuit de wildernis te komen om velen te verscheuren, en er waren grote inslagen van bliksem.

Hoofdstuk 4.

1. En Enurh Nur stond op uit het vuur, en ziet, haar lichaam was weer zoals het was voordat zij verbrand werd, en het was een verheerlijkt lichaam, als van de boven-aarde. En een grote regenbui kwam opzetten om het vuur te blussen, en enkelen van haar volgelingen kwamen tot haar en vielen aan haar voeten om die te kussen. 'Ja, waarlijk, u bent de Heerin, onze Moeder,' spraken zij. En Zij zegende hen. En zij begonnen te roepen : 'Enurh Nur, onze Heerin, is verheerlijkt.' En zij leidde hen tot de wildernis.

2. De ark des levens is in het hart. Enurh Nur is opgestaan. Zij is de verrezene. De Heerin, de Moeder, heeft de dood overwonnen. Dood, waar is uw prikkel ?

3. Ja, door de brandstapel heeft zij overwonnen, als een voorbeeld voor velen. Neem daarom dagelijks uw vuurpaal op, en volg haar. Haar Woord is leven.

HET BOEK VAN METON

METON

Hoofdstuk 1.

1. En één van hen die haar veroordeling en opstanding had gezien, en door haar tot de wildernis werd geleid, was Meton. En Zij leidde hen en enkele anderen van haar volgelingen tot een tuin in de wildernis, waar paradijselijke bloemen groeiden.
2. En zij begon hen te vertellen over deze bloemen. En het waren de bloemen van haar opstanding. En Meton sprak : 'Eeuwige heerlijkheid is gekomen.'
3. En zie, honing droop van de bloemen, als van witte rozen. En zij liet hen drinken van de honing.
4. En Enurh Nur werd in een vuurstorm opgenomen tot de boven-aarde. En haar volgelingen keerden terug om haar woorden te verkondigen, en haar wonderen en tekenen. En Meton schreef deze gebeurtenissen op als een getuigenis voor het nageslacht.
5. En hij verzamelde haar vele werken en woorden, haar vele gelijkenissen, haar wetten en onderricht. Hij verzamelde haar wonderen en tekenen, alles wat over haar bekend was, en schreef het op als haar historicus en kronieken-schrijver. En hij bracht haar geschriften tot de ark om het daaraan toe te voegen, opdat het bewaard zou blijven voor het nageslacht.
6. Maar toen hij bij de plaats aankwam waar de ark was verborgen, hielden twee soldaten hem tegen, en lieten hem niet toe dichterbij de ark te komen.
7. Maar hij sprak in kracht tot de soldaten, en met grote macht : 'Ziet, wilt u van mijn Moeder's huis een rovershol maken ? Zij zal u slaan, en vandaag zult gij sterven.' En de soldaten begonnen hem weg te drijven met hun speren, maar plotseling verscheen boven de ark een witte, doorzichtige schijf waar stralen vanaf kwamen. En de soldaten bedekten in paniek hun ogen met hun handen. En ziet, zij stortten ter

aarde vanwege de krachtige stralen van de witte schijf, en stonden niet meer op, na het woord wat Meton had gesproken dat ze die dag zouden sterven.

8. En Meton wist dat de disk alle kronieken bevatte van wat Enurh Nur had gedaan en gezegd op aarde, in Amerika.

9. En hij ging tot de ark en voegde de geschriften van Enurh Nur eraan toe. En hij boog neer voor de ark, en hield zijn armen voor zijn ogen, want de stralen waren zeer krachtig.

10. En er was een grote druk en een grote hitte op zijn borst die zich door zijn lichaam verspreidde, vanwege de kracht van de witte disk boven de ark.

11. 'Ik heb u geroepen,' sprak de disk tot Meton. 'De heidenen verstaan deze geheimenissen niet, maar aan u heb Ik het geschonken mij te verstaan, door uw gehoorzaamheid tot de Moeder, uw Heerin, en tot Enurh Nur. Zij is de rode steen die de harten toetst.'

12. 'Maar wie bent u dan ?' vroeg Meton, terwijl hij zijn hoofd tot de aarde had gebogen en in grote vreze was vanwege de heiligheid van de disk.

13. 'Ik ben de grote witte steen die geopenbaard zou worden aan hen die Mij ten volle gehoorzamen, hen die de gebondenheid in de Heilige Roepende hebben ontvangen, de overwinnaars,' sprak de disk.

14. 'Mijn hart is rein en zuiver, heilig als het witte, maar mijn huid is donker. Ik verberg mijzelf in grote duisternis, opdat de heidenen mij niet zullen vinden.

15. Ik ben het grote witte hart omhuld met duisternis, want deze dingen zijn heilig en zuiver. Ik woon in de duisternis, opdat niemand mij vindt. Gij hebt mij gevonden, oh getrouwe dienstknecht. Gij bent zuiver van hart, en vol gerechtigheid. Ik heb mijzelf aan u geopenbaard.' En Meton deed een stap achteruit, omdat de plaats heilig was, en zijn hart begon te branden in een groot vuur.

16. 'Maak dan alle volken mijn discipelen,' sprak de disk. 'Gaat uit tot de einden der aarde, opdat zij Mij leren kennen. Ik ben uw Moeder, het heilige hart, en ik heb een donkere huid.'

17. En Meton hief zijn hoofd op en zag een donkere vrouw op de ark. En weer boog hij zijn hoofd vanwege de krachtige stralen.

18. 'Hoe wilt Gij dat ik u gehoorzaam ?' vroeg Meton in grote siddering vanwege de heiligheid van het Wezen.

19. 'Draag uw vuurpaal dagelijks,' sprak de donkergekleurde vrouw. 'Draag uw paal, zoals ook Enurh Nur was geseseld voordat zij verbrand werd.'

20. En Meton vroeg in grote vrees en in beven vanwege de heiligheid van deze dingen : 'En hoe kan ik u nog meer gehoorzamen, oh Moeder ?'

21. En de donkergekleurde vrouw sprak : 'Zie, ik ben de leeuwin van de boven-aarde, en de leeuwin van M'nata. Niemand komt tot Mij dan door volledige gehoorzaamheid in de heilige gebondenheid, in de Heilige Roepende gezonden. Gij vraagt om het

juiste deel. Ik zal u belonen, oh getrouwe dienstknecht. Gij hebt geen dieren geofferd zoals de heidenen doen.

Hoofdstuk 2.

1. In hun hoogmoed en eigengerecht hebben zij zichzelf goden gemaakt zodat die goden hen zouden dienen. Zij kennen de volle gehoorzaamheid niet, en willen niets van haar weten. Zij kennen alleen hun buik, en zij roven harten. Ja, ark-rovers en tempel-rovers zijn het. Als ze konden zouden zij zelfs de disk hangende boven de ark stelen, maar ziet, de disk heeft hen geslagen.'

2. En Meton begon te wenen en boog voor de voeten van de donkergekleurde vrouw op de ark. En hij begon haar voeten te kussen.

3. En de donkergekleurde vrouw sprak tot Meton : 'Ziet, ik zal u een geheimenis vertellen, getrouwe dienstknecht. Gij zult niet sterven, maar Ik zal u meenemen naar de boven-aarde nadat gij deze dingen hebt opgetekend en in de ark hebt gelegd.'

4. En Meton schreef de dingen op die Zij hem vertelde, en legde het geschrift in de ark bij de andere geschriften. En vurige rijtuigen verschenen in de plaats waar de ark was, en zij nam Meton in een grote vuurstorm tot de boven-aarde, op dezelfde wijze waarop Zijn Heerin, Enurh Nur, tot de boven-aarde ging. En de schijf bleef boven de ark als een machtig getuigenis.

5. En volgelingen van Enurh Nur kwamen tot de tabernakel en tot de ark waar de witte, doorzichtige schijf boven hing, en zij vielen ter aarde in grote vreze en beven vanwege de heiligheid van de schijf. En zij vroegen zich af wat er was gebeurd, en vonden even later de geschriften van Meton in de ark en lazen de gehele geschiedenis, opdat hun gehoorzaamheid en getuigenis daardoor verstrekt zou worden. En ziet, zij waren in grote verwondering en verbazing. En hun lichamen waren heet en onder grote druk vanwege de grote kracht en macht van de hangende disk.

6. En velen werden aan hen toegevoegd vanwege het grote getuigenis en de hangende disk, als een groot teken. En zij noemden hun gemeenschap de plano. En de plano groeide groot en sterk als een groot getuigenis in Amerika en als de oproep tot gehoorzaamheid en terugkeer tot de Moeder, de Heerin. En de naam van Enurh Nur werd verheerlijkt, en in haar naam deden haar volgelingen grote wonderen en tekenen, opdat ook anderen toegevoegd zouden worden. En haar volgelingen werden Enurieten genoemd, het volk van Enurh, en ongeveer drie eeuwen na het jaar 723, het geboorte-jaar van Enurh Nur, rond het jaar 1000, waren de Enurieten tot een groot volk uitgegroeid over heel Amerika, en hadden zij vele stammen. En dit zijn de woorden van de geschriften van Meton over de woorden en gelijkenissen van Enurh Nur, die zij sprak tot haar volgelingen, haar discipelen. En zij sprak deze woorden, zeggende : 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, het lichaam kan dan vergeleken

worden met de tabernakel. Vanuit het hart zal de tabernakel overstromen, ja, zelfs tot in de voorhof, het hoofd.

7. En zie, vanuit het hart zal het water zich opbouwen om zuivering aan te brengen. Ziet, er zijn dan vele apen in de voorhof die Mij niet kennen, en die mijn geboden niet onderhouden. Drijft hen uit mijn voorhoven ! Ziet, zij zijn tabernakel-dieven. Zij willen de heilige dingen voor zichzelf roven om te verkopen. Zij zijn uit op winst. Wacht daarom op de heilige overstroming opdat er met hen wordt afgerekend. Drijft hen uit mijn volk. En deze overstroming is de heilige gebondenheid in de Heilige Roepende, opdat gij mijn geboden ten volle onderhoudt. Zie, de druk op uw hart zal toenemen, naarmate gij deze dingen beter leert kennen. En ziet, het zal uw hoofd innemen, en onderwerpen aan de gehoorzaamheid tot Mij, uw Moeder, de Heerin. Tot zover deze woorden voor nu.

HET BOEK VAN ENAZ

ENAZ

Hoofdstuk 1.

1. En het volk van Enurh Nur werd bestuurd door de daartoe aangestelde amazones, en ook bestuurden zij de plano.

2. Nu was daar een vrouw genaamd Enaz, en zij was een groot roepende voor het aangezicht van de Heerin.

3. En zij werd als zendeling gezonden tot de patriarchische gebieden. En ziet, de patriarchische volken hadden als goden Aklus en zijn zoon Ader.

4. In die dagen was ook Alma op de aarde. En ziet, zij was de Heilige Roepende, en de vleesgeworden witte disk van de Heerin.

5. En ziet, Zij was het heilige Hart van de Heerin. En Alma predikte het Woord van de Heerin in grote kracht, met wonderen en tekenen. En zij reiste samen met Enaz. En zij predikte tegen de sluwheid van de patriarchie, waardoor velen haar haatten. En ziet, zij noemde haarzelf de dochter van de Heerin, en zij werd gezien als een godslasteraar. Ook werd de jonge vrouw, Alma, als een heks bestempeld door de patriarchie.

6. En Alma en Enaz trokken tot de tuin Gammarrah in het land Ezak. En ziet, zij werden gevolgd door discipelen van Ader, de zoon van de god Aklus. En de discipelen van Ader begonnen hen te beladen met strikvrAGEN.

7. Ook vertoonden zij immoreel gedrag naar de vrouwen toe in grote spot. Maar de vrouwen waren groot en sterk, en gezegend met veel goede kracht en zij konden zich goed verdedigen, en waarschuwden de mannen. Maar de discipelen van Ader lachtten, en spraken dat alles genade was. Ader was volgens sommigen onder hen een god van vergeving, en niet van tucht.

8. Maar andere discipelen bestrafden hen. Er waren immers verschillende stromingen in het geloof in Ader, de zoon van de god Aklus.

9. En zo ontstonden er twisten tussen de discipelen van de patriarchie.

10. En er stond een man op die getuigde van zijn geloof in Ader, de zoon van Aklus, en sprak dat allen behouden zouden worden, en dat de tucht van weinig nut was. Ook kennis was verachtelijk in zijn ogen, want het ging om geloof. En de man was genaamd Savarus, en ziet, hij had vele discipelen. En hij werd door andere groepen bestraft om zijn dwaasheid, en er ontstonden gevechten tussen zijn discipelen en de discipelen van Letus, die eeuwige verdoemenis predikte voor de ongelovigen en zondaren, en zware tucht.

11. En Letus had grote macht in het land Ezak, en begon de mannen meer en meer tegen de vrouwen op te hitsen.

12. En Alma stond op en sprak : 'Wat zijn de verordeningen om tot het eeuwige leven te komen ? Dit is door het volgen van uw Moeder, de Heerin, waaruit gij bent voortgekomen.'

13. En Letus sprak toen : 'Zien jullie dat, mannen, hoe deze zwarte feminist ons terug probeert te brengen tot slavernij ? Wij zijn vrijgemaakt van deze soort van hekserij door Ader, de zoon van Aklus, door zijn volbrachte werk, zijn lijden en sterven, want hij was door amazones in de arena gezet tegen wilde dieren die hem verslonden, opdat zij, de amazones, en hun hele matriarchie, zich daarmee konden vermaken. En dat alles omdat hij beweerde de zoon van Aklus te zijn, wat hij had bewezen door zijn wonderen en tekenen, en door zijn vele goede daden. Daarom : Dood aan de amazones. Dat zij mogen sterven op dezelfde wijze dat zij eens Ader, de zoon van Aklus, onze verlosser, lieten sterven.'

14. En Alma sprak : 'Gij weet dat dit allemaal fabels zijn, gemaakt door het huis van Kronak, die het koningschap heeft over dit land. En dit alles om de macht van vrouwen in te perken met leugens, om hen zo hun rechten te ontnemen en over hen te heersen met harde hand, zoals gij doet. Daarom vluchten velen van uw vrouwen tot de valse leer van Savarus.'

15. Letus lachtte, en spuwde in haar gezicht, en sprak : 'Gij bent een vrouw, hond, de slaaf van de man. Zo is dat ingesteld in onze religie, en daar gij op ons terrein bent

hebt hij daaraan te houden, tenzij gij uzelf gewillig onderwerpt aan het huis van Savarus.'

16. Alma, die zeer sterk was, sloeg Letus in het gezicht en duwde hem weg, en sprak : 'Gaat weg van mij, rund, want nog voordat de avond zal zijn gevallen zal de Heerin u hebben geslacht.'

17. En Enaz sprak : 'Vuil zwijn, sluwe hond, waarom denkt gij dat wij ons zullen onderwerpen aan het huis van Savarus, die immorelen die de tucht niet kennen ? Ziet, ook zij zullen geslacht worden vanwege hun grote boosaardigheid.'

18. En Letus stapte achteruit, en beval zijn mannen hen te doden, maar zij durfden niet. Toen trok Letus zijn zwaard en sprak : 'Ik ken u. Gij wenst dat ik sterf vanwege mijn grote misdaden tot vrouwen en zwarten.' En dit was waar, want hij was een racist die de donkergekleurde huid als een vloek zag, en hij had vele misdaden gepleegd tot het donkergekleurde volk. Hijzelf en zijn volgelingen waren blank en accepteerden alleen donkergekleurden en vrouwen als hun slaven, in tegenstelling tot het huis van Savarus. En Letus sprak : 'Slacht mij dan, als gij mij wilt slachten.'

19. Maar Alma sprak : 'Gij dwaas. De Heerin zal u slaan nog voordat de avond valt, vanwege uw grote misdaden tot Haar volk. Gij hebt Haar en de haren lang genoeg getart.'

20. En een bliksemstraal daalde neer vanuit de bovenaarde op Letus en doodde hem.

21. En de discipelen van Letus begonnen in grote paniek weg te rennen, en anderen vielen aan de voeten van Alma en Enaz, om hen te aanbidden.

22. En de Heerin richtte een grote slachting aan in het huis van Savarus, zoals Enaz had gesproken. En op die dag stierven ongeveer tweeduizend van hen.

23. En Kronak, de koning van Ezak, kreeg dit te horen, en zond in grote verbolgenheid soldaten tot Alma en Enaz om hen te laten arresteren.

24. Alma en Enaz vluchtten tot de wildernis, terwijl hen die aan haar voeten waren gevallen en ook anderen hen volgden. En zij gingen diep de wildernis in, en de soldaten vonden hen niet.

25. En de nieuwe volgelingen smeekten Alma hen te onderwijzen.

26. En Alma sprak tot hen : 'Bekeert u, want het koninkrijk van de Moeder, de Heerin, is nabij gekomen. Bekeert u dan van uw boze werken tot de Moeder en Haar heilige hart, opdat Zij u zal aannemen. Maar zij die zich niet zullen bekeren van hun boze werken zullen door Haar verworpen worden. En zie, dit zijn dan de boze werken : ongelijkheid tussen de rassen, ongelijkheid tussen man en vrouw, het verkopen van heilige dingen, en van medicinale zorg, en van rechtspraak. Ziet, tederheid en zorg laat zich niet verkopen. Ziet, de Heerin zal de patriarchie die van haar is afgeweken vernietigen, want zij staan vruchteloos voor haar. Zij zal deze dorre boom uitrukken en in de zee werpen. Daarom moet Ik, de Heilige Roepende, Haar heilige Hart en

Dochter, tot het watergraf gaan. Zij zullen een grote steen ketenen aan mijn nek, en zij zullen mij in het water werpen.' En enkelen van haar nieuwe volgelingen begonnen toen te wenen, terwijl anderen hun zwaarden grepen en riepen : 'Dat nooit. Dat zal niet gebeuren.' Maar zij bestrafte hen.

27. En zij sprak, zeggende : 'Zo zult gij allen moeten komen tot het watergraf, door de watersteen. Gij zult mij moeten volgen om aan de patriarchie te kunnen ontkomen. Gij allen moet aan uzelf sterven. En deze woorden zijn symbolisch, een groot geheimenis.'

28. En Alma leidde hen tot een hof in de wildernis, waar een boom stond met rode vruchten. En zij gebood hen van de vruchten te eten, want het waren de vruchten van tederheid. En ziet, toen zij daarvan aten konden zij elkaar verstaan en begrijpen, en het versterkte hun onderlinge band. En Alma noemde de hof 'de hof van Alma'.

Hoofdstuk 2.

1. Achter de hof lag een rivier, en achter de rivier was het land Ezechal. En zie, zij staken de rivier over en gingen tot het land Ezechal.

2. En Alma noemde Ezechal het land van wonderen, als het grote paradijs van de Heerin. En er was daar een grote bron van genezing, die als een meer was.

3. En ziet, zij gingen door het meer, waarvan het water ondiep was, om zo dieper in het land Ezechal te komen.

4. En toen zij aan de overkant van het meer waren gekomen leidde Alma hen naar een berg. En zij begon tot hen te spreken over de zes-eenheid van de Heerin.

5. En zij sprak tot hen, zeggende : 'Ziet dan, de Heerin is Eén. Zo manifesteert Zij zich in vele vormen om het volk te bereiken en te onderrichten. : De Moeder die boven alles troont is één met Enurh Nur, Haar vleesgeworden Woord, en Zij is één met Alma, Mijzelf, Haar heilige hart, de Heilige Roepende, die Haar dochter is. En zo zijn deze drie één met de Heilige Beker, de Heilige dolk en de Heilige boom, tot een zes-eenheid.

6. En ziet, de heilige Beker is de heilige verzachting en de Heilige dolk is de heilige verharding, om uw harten te volmaken. En de heilige Boom draagt de eeuwige vruchten tot het eeuwig leven in de Heerin. Wordt daarom wedergeboren en gehoorzaamt haar, opdat gij leve, want de ongehoorzamen zullen zeker sterven, en zij zijn levende alreeds dood. Zondig daarom niet wanneer het heilige Mes u roept, maar volg Haar op het pad tot de eeuwige boom, de heilige gebondenheid in Haar. Drinkt dan van Haar beker en eet van Haar vruchten opdat gij moogt leven in het land wat de Heerin voor u heeft. Ja, ziet, de heilige Boom zal branden in uw hart opdat gij Haar zult zien. Wordt dan gelijkvormig aan de eeuwige boom, die zijn wortels diep

heeft uitgeslagen en zijn takken hoog. Brengt dan goede vruchten voort, want zij die vruchteloos zijn worden uitgerukt en in de zee geworpen.

7. Er is dan één naam gegeven in de boven-aarde en op de aarde en dat is Enurh Nur. Alleen door Enurh Nur kan een mens terugkeren tot de Moeder, de Heerin, maar ziet, dit is slechts symboliek.

8. Het koninkrijk van de Heerin bestaat niet in namen, maar in een hart dat de Heerin zoekt en Haar geboden en wetten onderhoudt. Laat niemand zichzelf dan misleiden door de tradities van mensen en hun namen.

9. En zo is er dan alleen een weg tot de moeder door de dochter, en alleen een weg tot de dochter door de moeder, en ziet, dit is een groot geheimenis.

Hoofdstuk 3.

1. En Enurh Nur is de geschriften die zich in de ark bevinden, als het Woord van de Heerin, en ook bevinden zich daar de heilige beker met honing en het heilige mes.

2. En de Heilige Schijf met daarin de eeuwige boom zweven boven de ark als een groot getuigenis en geheimenis voor hen die de Heerin getrouw zijn zijn en gehoorzamen.

3. Keert dan weder tot de moederborst en drinkt van haar melk. Ja, wast u in Haar melk. En komt tot Haar honing en wast uzelf hierin schoon.

4. En dezen komen alleen in de heilige omgang met de Moeder, dit in tegenstelling tot Ader, de zoon van Aklus, wiens bloed zij drinken en in wiens bloed zij zich wassen. Zijn zij niet allen rovers ?

5. Ziet dan, zij eten het vlees van hun goden, en verkopen het. Zij zijn kanibalen. Zij hebben hun goden neergeslagen om hen tot slaven te maken om hun buiken te dienen. En zij maken vrouwen tot slaven, opdat zijzelf het beste deel zullen hebben, en daardoor vet worden. Oh, laat dit verfoeilijke bloed u niet bevuild opdat gij nog meer schuldig zal staan voor de Moeder, maar laat dan af van deze dingen en keer terug tot haar melk en honing die u waarlijk zal zuiveren en zal terugbrengen tot Haar hart.

6. De melk en de honing van Enurh Nur kan van alle zonden en onvolkomenheden reinigen, want zij voedt op tot grote heiligheid en vervolmaking. Zij rust in de tabernakel, in het hart, waar Zij te vinden is in de ark in de heilige beker.

7. Strekt u daarom uit naar deze beker, en koopt van Haar melk en honing om uw klederen te zuiveren voor het aangezicht van de Heerin, opdat gij vlekkeloos zult zijn, zonder smet, op de grote dag waarop Zij zich ten volle zal openbaren.

8. En zij die niet tot Haar heilige melk en honing komen behoren tot de vervloekte honden die van het vlees van hun dode meesters leven.

En de Regen werd Roze

1. De dichter ontving het zwangere zaad van het gedicht.

De roos zong. Ze droeg de sleutel van de dromen, en groeide langs de rivier met zoveel anderen.

Ze was de edelste der bloemen.

Een zee van parels van de hoogste prijs.

Er zijn apen in de nacht. Zij rijden op de trein.

Zo zijn wij tot Krasana gekomen, Zij, de bloem, vol van oceanen.

Zij is klaar om Haarzelf uit te storten, als de paarse regen, het glorieuze ochtendrood.

2. Nu komt Zij, op Haar luisterrijke wagens.

De apen met paarse bogen, met legers van kinderen,

Zij hadden een heilig loon verdiend,

Waar Abraham's Zwaard de kudden leidt, waar het zoete van Sarah is, en waar Zij komen tot de melk van het grote Sarhah.

Daarom had Zij gesproken dat een mens drie keer geboren diende te worden. Eén keer voor het leven, de tweede keer voor de nachtmerrie, en de derde keer in de droom.

3. De prins werd wakker door een zachte kus. Zijn gezicht was helemaal onder het zweet.

'Heb je gedroomd, lieve prins ?' vroeg ze. De prins knikte. 'Ik was in een waret van dromen en nachtmerries.'

4. Ze is een orakel van dromen, het labrynt.

5. En de Regen werd roze.

6. Het is een eeuwiggroeiend vuur, wild om zich heengrijpende. Het is een eeuwiggroeiende trots.

De Ballerina

De Rozentrap

1. Ik las een boek. De letters leken tot mij te komen, en begonnen in mij te draaien. Alsof een vrouw tot mij sprak. Ze was naakt. Ik kon haar door de letters zien. Het boek was bijzonder, als een schilderij. Ik legde het boek weer terug, en pakte een ander boek, en hetzelfde gebeurde, maar het was een andere vrouw.

2. Het was een lange reis. Eindelijk kwam ik aan, en stapte uit de trein. Er waren hier huizen met sluiers, en achter de sluiers zaten vrouwen.

3. Ik zou nu haar bodyguard zijn. Ze sprak met veel tussenpozen.

4. Ik volgde haar op haar rozentrap. Ik was hier voor geld. Ik had haar een brief geschreven, voor veel geld, en ik zou nog veel meer doen, voor geld. Ik zou haar de show geven van haar leven. Het kon me verder niet schelen wie ze was. Veel informatie had ik niet nodig, als ik mijn geld maar kreeg. Ik droeg ook zorg voor haar dochter. Dat maakte niet uit. Ik was er nu toch.

5. Ik gaf haar de show van haar leven. Even dacht ik niet meer aan het geld, maar aan haar. Maar toen werd ik weer stoicijns, als een gelikt zakenman. Ik moest hier weg, en wel zo snel mogelijk. De show was afgelopen. Ze liet me niet los, en ik liet politie komen, die haar gillend afvoerden.

6. Thuis zat ik het geld te tellen. Ik had goede winst gemaakt. Hier kon ik wat mee. Ik was een ballerina, ik was een pop. Ik bewoog door vreemde muziek, en vreemde ritmes. Magische muziek, en voor al het andere was ik doof.

De Aanbidding van het Heilige Geld

1. Aan beide kanten vallen mensen er nu af. Het touw van het raadsel van geld is een dunne draad, als een slang. Kennis, vur, komt alleen in geld, in beloning. Je kunt het alleen verdienen, en dit gaat door de oorlog. Het moet teruggeroofd worden van de vijand. De vijand moet verslagen worden. Dat is het heilige geld. Er is dus een groot verschil tussen materieel geld en heilig geld van de hogere kennis.
2. Het pure, heilige geld is dat wat in het vuur beproefd is. Zonder het heilige loon, geld, wat we in de Vur verdiend hebben komen we nergens.
3. Het heilige geld zal komen als een oordeel. Dit staat tussen u en de Vur in.
4. De aanbidding van materieel geld in de ghetto-gangster wereld is hiervan een corrupte schaduw. De hersenen hebben deze sluier, deze hond, gemaakt, omdat de hersenen nog niet zijn ontwaakt tot het hogere, heilige geld, de heilige economie van het paradijs, dus daarom praten uw hersenen in raadsels, en ziet u dit alles om u heen. Er is dus een grote strijd tussen vals geld en heilig geld, waarin het raadsel opgelost moet worden.
5. U moet een relatie aangaan met het Heilige Geld om door deze materie heen te komen en om het valse geld te overwinnen.
6. Als er loon wordt geschonken, dan kunt u daaraan niet ontkomen.

De Driehoek

1. De diepere natuur werkt door het heilige loon.
2. Alle vruchtbaarheid is verbonden aan en ingeperkt door de hemelse economie, Var.
3. De diepere betekenis van regen is de heilige weelde, de weelde van het loon. Deze hersenen bevinden zich diep in het paradijselijke hart. Het Heilige Loon leidt tot de Heilige Weelde van het loon. De Heilige Honing komt in twee vormen : Het loon, en de weelde van het loon.
4. Dit is de dualiteit van Honing. De Heilige Weelde is belangrijk. Gij moet bidden om de uitstorting van de Heilige Weelde, de weelde van de relatie met de Heerin, de weelde van heilige kennis om Haar te leren kennen.
5. De uitstorting van de heilige weelde beschermt tegen valse weelde. Dit is de komst van de heilige regen.
6. In de strijd tegen de valse weelde is de heilige weelde nodig. De heilige weelde is een persoon.
7. Gij hebt de heilige weelde, de hogere rijkdommen, nodig om de hogere vijanden te verslaan. De Heilige Weelde is een groot oorlogsvoerster. Alleen door het Heilige Loon kunt gij tot Haar komen.
8. De heilige weelde is tegengesteld aan de valse, materialistische weelde. De heilige weelde is vertikaal.
9. Het is de weelde van de heilige tucht, de heilige gebondenheid, de heilige kennis, de heilige relatie met de Heerin, de Moederschoot van het Eeuwig Leven.

10. Die weelde kan alleen verdient worden, door een relatie met het Heilig Loon. Het Heilig Loon zal die weelde ook telkens weer uitzuiveren, opdat gij niet in valse weelde terecht komt. Het Heilig Loon is een toetsers. De Heilige Weelde kan alleen nauwsluitend gebouwd worden op het Heilig Loon, en kan alleen voortkomen vanuit het Heilig Loon. Alles daarbuiten is bedrog.

11. Gij moet een intieme relatie ontwikkelen met het Heilig Loon om zo voor bedrog bespaard te blijven. Het Heilig Loon zal u legaal leiden tot de Heilige Weelde, opdat gij zult ontkomen aan het oordeel over de valse welvaart. Dit oordeel zal eerst over uzelf gaan. De Heilige Weelde zal de valse weelde oordelen. Zij is een Heilig Oorlogvoerster. Deze twee dynamieken zijn van centraal en cruciaal belang in het oplossen van de puzzel.

12. Het Heilig Loon bewaakt de Heilige Weelde. Niemand komt zomaar tot de heilige Weelde.

13. Het gaat hierin om de heilige driehoek : het Heilig Loon, de Heilige Belasting en de Heilige Weelde, als de hemelse economie die de valse welvaart zal overwinnen.

14. Gij kunt niet tot de Heerin komen buiten het Zelf om. Dat zou smokkelen zijn, een groot bedrog. Gij moet zelf als de Heerin worden, hemels, en niet alles op iets anders projecteren. Gij moet veranderen, deelhebben aan de hemelse natuur. Gij kunt niet onveranderd vanuit één of ander genade-principe buiten zelf-verandering om een soort van geest dan God gaan noemen, en denken dat deze wel alles even voor u gaat regelen. Gij moet zelf deelhebben aan de hemelse natuur.

15. Het Zelf is sneller dan de geest.

16. Het betekent dus niet dat gij het zelf zomaar God kunt noemen, maar het zelf zit aan de voeten van de paradijselijke bron in het zelf, om zo door te luisteren naar de paradijselijke bron deel te hebben aan de hemelse natuur en daardoor te veranderen tot hemelse kwaliteiten. Er gaat niets buiten het zelf om. De hemelse bron is in het zelf. De geest wil hiervan afleiden om het zelf te knechten aan genade.

17. Doordat alles persoonlijk wordt gemaakt, en alles door het Zelf gaat, kan het zelf alleen hemels worden door het heilig loon, door alle vormen van valse genade en valse verwennerijen af te zweren en zelf verantwoordelijk te worden, en zo netjes en eerlijk te groeien in de hemelse natuur.

18. Zo is er een hoger zelf wat gij door loon binnen kunt gaan, en wat dus altijd onderworpen is aan de hemelse bron, en daarmee één is. Natuurlijk is dit koorddans, want er liggen vele gevaren op de loer. Genade zal altijd weer proberen het heilige loon uit te doven, om zo de mens op een dwaalspoor te leiden. Vandaar dat loonsgebaseerde kennis en demonologie zo

belangrijk is, het ontwikkelen van de heilige zintuigen en een goed overzicht krijgen van de hemelse economie, als heilige boekhouding.

19. Hierin moet gij uw valse zelf verloochenen en overwinnen, wat juist het genade-zelf is, uw onechte, oneerlijke zelf.

20. Van het Zelf tot Loon tot Kennis. Gij moet komen tot het Heilige Zelf. Gij moet terugkeren om zo vanuit het Zelf aangesloten te worden door het Heilige Loon aan de Amazone Bron van de Heerin. Juist in het gebied van de Amazones wordt de Moeder Natuur hooggehouden. Vandaar dat alles doorvertaald moet worden in de Amazone Theologie, en daarin Haar plaats moet hebben. Vijanden worden niet verslagen door snelle gebedjes van genade of door het opzeggen van oude versjes. Neen. De mens moet groeien in de Amazone Demonologie om terug te keren tot de bronnen die hierin opgesloten liggen. Zo worden de vijanden ontmaskerd en verslagen.

21. Natuurlijk is het orthodoxe christendom hier woedend over, want die wil de mens nationalistisch houden en dom, om hen afhankelijk te houden van de genade van de kerk, waar ze goed geld aan verdienen. Het is een markt. Genade is een markt, het zogenaamde consumerisme. Zij willen maar wat graag de overdosis geven. Hiertegenover staat juist de emancipatie en de ontwaking van de consument.

22. Veel religieuze mensen gebruiken het woord God te pas en te onpas. Ze houden ervan het woord God zoveel mogelijk te zeggen, en denken dat ze daardoor heiliger zijn dan iemand anders. Zo projecteren ze alles op iemand anders die hun slaafje is, alles door genade en misschien wat flauwe rituelen en opzegversjes. In die zin zit hun slechte zelf op de troon die God heeft verzonnen als slaafje. Mooi handig.

23. De realiteit is dat de Heerin uw hogere zelf is. De mens moet stoppen te projecteren en zelf de verantwoording nemen, en zo terugkeren tot de bron in zichzelf. Iedereen heeft dit potentieel. Iedereen kan contact maken met hun hemelse zelf, maar dat gaat niet buiten het zelf om. Wel is er dus een lager, gevaarlijk zelf, een vals zelf, die zichzelf wil verheerlijken, en God aan zijn voeten heeft liggen. Wat voor een god heb je dan ?

24. Dat is de valse zelf-realisatie, en dat kan er heel religieus uitzien. God wordt zo een excuus voor alles, als een voetveeg. Gij moeten terugkeren tot het heilige Zelf. Verder dan het zelf gaat het leven namelijk niet. Het ware, pure, oorspronkelijke Zelf is vol van de bron en is die bron zelf, en heeft daar geen op zichzelf staande God voor nodig. Het lagere zelf is onderworpen aan het hogere en hemelse Zelf, en kan zo door loon deelkrijgen aan het Hogere Zelf. Een kind is onderworpen aan de Moeder, maar het doel is dat het kind opgroeit om zelf een moeder te zijn.

25. Metaforisch gezien zal deze dualiteit er altijd zijn, want alles gaat door loon, alles gaat door de hemelse hiërarchie van principes, alles gaat door de juiste condities. In uzelf zijn de

archetypes van het eeuwige kind en de eeuwige moeder. Deze zijn onderworpen aan de hemelse bron, maar die kan nooit betreden worden buiten het zelf en de zelfrealisatie om. Anders zou er luiheid ontstaan, gemakszucht en groot bedrog.

26. De goden zijn maar archetypes van de realiteiten binnen uzelf, metaforen. De goden worden er niet goed van dat de mens niet opgroeit en alles maar aan hen overlaten. Dit soort praktijken zijn van het lage zelf, het zelf dat we moeten overwinnen en verloochenen. De Heerin is in die zin een beeld van hogere, hemelse Zelf, die opvoedt. Dit gebeurt door persoonlijk, heilig loon, dus in wezen voeden gij uzelf op door wat gij verdient. Ieder mens heeft het hogere goddelijke zaad in zich. Ieder mens moet terugkeren tot zichzelf. Het valse zelf met al zijn valse zelfgemaakte goden moet sterven. Dit kan alleen door het Heilige, Hogere Zelf, door de zelf-kennis. Buiten is alles een koude kermis.

27. Omdat het hemelse Zelf universeel is, mag je het Zelf ook in anderen gaan zien, en het hemelse Zelf van anderen in jezelf.

28. Zo is er een groot verschil tussen valse zelf-realiseren en heilige, hemelse zelf-realiseren. Gij moogt tot het Allerhoogste Zelf komen. Gij moet komen tot het Heilige Zelf, anders blijft gij afhankelijk van anderen. Gij kunt niet alleen maar een kanaal zijn van de Heerin, van de bron. Gij moet doorgroeien om de bron zelf te worden.

29. Van Kanaal worden tot Bron. Er zijn verschillende archetypes, metaforen, die eeuwig zijn om de mechanismes, condities, uit te beelden, als de heilige hiërarchieën. In die zin zult gij een dualiteit blijven. Gij moet beide kanten kennen en zijn.

30. Zonder de heilige gebondenheid en het heilig loon eindig je in de valse vormen hiervan. Het persoonlijke zelf is maar een klein stukje van het universele, collectieve Zelf. Dit zit dieper dan het persoonlijke Zelf, en in iedereen. Gij hebt allen een Heilige Zelf-Bron, maar niet iedereen leeft hier vanuit. Velen verstoppen dit, en proberen het dicht te gooien, en werpen zich dan op één of andere goedkope god die ze dan voor hun karretje kunnen spannen, opdat hun valse zelf op de troon zit. Dit valse zelf is universeel en heeft zelf die valse goden gemaakt als dienstknechten en dienstmaagden.

31. Krasana, het hemelse Zelf, is de combinatie loon, kennis en belasting.

DE BIJ

1.

1. Alles gebeurt maar één keer. De rest, de herhaling, is alleen herinnering. Alles kan maar één keer gebeuren.

2. Het Zelf is een eiland in de Rivier van vergetelheid.
3. De essentie van alle wezens is de aarde. De essentie van de aarde is het water.
4. In deze essentie is het Zelf als een eiland, als een centrum van techniek.
5. Ja, dit is de heilige regen, de heilige weelde van het Zelf.
6. De zeven zonnen van zoetheid zenden hun stralen op het Heilige Zelf. Daarom is het Heilige Zelf een bron van Zoetheid.
7. En zo is het Zelf een centrum van electriciteit. En als het Zelf verwond is, dan zijn de wonden verhoudingen van electriciteit. Daarom zal de Genezer veel van electriciteit moeten weten.
8. Het valse zelf is als gevaarlijke vissen in het water, en als gevaarlijke dieren in de oerwouden van het Heilige Zelf.
9. Strijd daarom om in te gaan, opdat gij met uw Heilige Zelf verzoend wordt.
10. De vrees van de onwetendheid is de vrees der dwazen, maar de vrees van de kennis is de vrees van de rechtvaardigen.
11. Laat men daarom mediteren op de zeven zonnen van zoetheid, en daarvan de adem ontvangen. En zie, de adem van zoetheid is dezelfde als de zeven zonnen van zoetheid.
12. En het hemelse zelf is een vuurberg in het meer van vergetelheid, brengende het vuur van kennis voor de onthechting van de rechtvaardigen. Onthecht u van alle dingen om zo uw hemelse zelf te ontmoeten.
13. En de essentie van vuur is water, en de essentie van water is melk.
14. Zo zult gij uzelf vinden als een eiland in de oerzee van melk.
15. Hier zult gij de ladder vinden.

2.

1. Het Zelf is eindeloos.
2. Nu, zou iemand het zelf gebruiken zonder het zelf te kennen, zie, zijn hoofd zou van hem afrollen.
3. En zou iemand een lied zingen zonder het Zelf te kennen, ziet, zijn hoofd zou van hem afrollen.
4. En zou u een lied zingen tot de Heerin, zonder Haar te kennen, ziet, uw hoofd zou van u afvallen.
5. Te mediteren op het hemelse Zelf is goed. Wanneer men zegt dat iets van het hemelse Zelf is, terwijl dat niet zo is, dan is het niet van het hemelse Zelf.
6. Het Zelf nu is een cyclus van seizoenen, als de kroon van het leven. Laat een mens hierop mediteren.
7. Het Hemelse Zelf is de lelie op het water. Het water is de nectar.
8. De bijen zijn het loon. Zij komen van de zeven zonnen van zoetheid. Zij brengen weelde tot de lelie.

VUK

HET BOEK VAN HUUR

‘Vuk’ is een amazone woord voor het Heilige Land, 'boek' en ‘huur’.

1. De Brug van Samaharin
2. Zellot
3. De Heilige Gokker
4. De Chocolate Prins
5. Rozinde

1. DE BRUG VAN SAMAHARIN

1. Suikerzoet, een paleis in het oerwoud, een land genaamd Sinsabijne,
Als een oase in de woestijn, het is overal en nergens,
Je kan er alleen komen over de brug van Samaharin,
Zij komen daar vanuit alle religies, de oogst is groot

2. Zij volgen hun hart,
In hun hart is het suikerzoet en warm,
Hier vinden zij de grote opdracht,
Als een groot spel

3. Kent gij de wetten van snoep,
Kan uw hart het verdragen wanneer de grote overstromingen van zoetheid zullen komen,
Of zult gij dan klagen,
Het is de Heilige Zoetheid

4. Het heilig snoep zal u leiden, en het heilig snoep zal afrekenen met klagers,
Bespot daarom het heilig snoep niet,
Vreselijk is het te vallen in de handen van het Heilige Snoep,
Ziet, Zij troont ver boven alle aardse koninkrijken

5. Uw Moeder is Snoep,
Vergeet het niet.

Het Heilige Snoep draagt een gesel,
Als een agent van Sinsabijne

6. Zij troont in het Verborgene,
Wie oren heeft die hore,
Het snoep zal geen zondaren aannemen,
Nee, het snoep zal niet zoet zijn tot hen die niet zoet waren

7. De snoep apocalypse is gekomen,
Het is niet om te eten of aan te raken,
Het is om naar te luisteren,
Het is om te verdienen

8. Ziet dan, Zij is het Grote Verbodene,
Zij smelt altijd weg wanneer de aandacht op Haar gericht wordt,
Zij verdwijnt altijd weer,
Zij is het Grote Snoep, Zij is onnavolgbaar

9. Zij vlucht tot de grote stad als Haar raadsel en schuilplaats,
Hier heeft Zij Haar agentschap, Haar kronen zijn hoog,
Hier heeft Zij Haar martelkamers,
Want het Snoep zal niet toelaten dat men Haar volgt

10. Alles zult gij moeten huren,
Zij zal niet toestaan dat iemand bezit heeft,
Alles zult gij moeten verdienen,
Met pijn, bloed, zweet en tranen

2. ZELLOT

1. Oh nee, dit is te zoet,
Is dit alles wat je doet,
Je bent alleen maar zoet naar mij,
Zeg, vertel me wat je moet

2. Oh nee, veel te zoet,
Ik klaag hier iedere dag,
Zeg, mag het eens wat minder,
Je zachtheid breekt mijn gemoed

3. Ik zie het al, je bent de koningin van het grote snoep,
Je martelt mij met snoep, omdat ik je nooit had moeten volgen,
Het is mijn eigen schuld, geen weg terug,
De straf is eeuwig, hier zal ik mijn dagen moeten slijten

4. Oh, hoe zal ik hier ontsnappen,
Uit deze eeuwige straf, het Grote Snoep heeft mij geslagen,
En de koningin lacht,
Geen kant om op te gaan, alles is hier van Haar

5. Oh snoep, je doet mij pijn,

Telkens hetzelfde refrein,
Zoetheid voor en zoetheid na,
Als het steken van een bij

6. Oh koningin, alsjeblieft stop dat ding,
Ik houd het niet meer uit,
Ik zal sterven in de snoep,
Ondanks dat ik Je roep

7. Ik weet U hoort mij niet,
U hoort alleen Uzelf,
U ziet me niet eens staan,
En dan beschuldigt U mij van wanen

8. Het Grote Snoep heeft mij opgesloten,
Ze ontkent alles wat Ze heeft gedaan,
De huur hoef ik hier niet te betalen,
Ik krijg alles gratis

3. DE HEILIGE GOKKER

1. Ik ben voor haar slechts een nummer,
Als het zoete communisme,
Ze heeft nummers op haar kroon,
En ik ben hier in een gok paradijs

2. Zij is het Heilige Casino,
Ik ben slechts een gokker,

Ik raak deze gokkasten niet aan,
Als je misgokt verlies je je hoofd

3. Maar ik beseft dat elke stap hier gokken is,
Ik kan aan deze machines niet ontkomen,
Ik heb haar nodig, maar ze vaagt altijd weg,
Ik heb de jackpot nog niet gewonnen

4. In de gokpaleizen van Sinsabijne wordt het snoep gemaakt,
Alles is hier van snoep,
Zij zit op een hoge troon,
Bereiken kan ik haar niet, want ik heb het gokspel nog niet gewonnen

5. Kaarten, dobbelstenen en pionnen,
Zij heeft dit alles verzonnen,
Leer mij de kunst van het gokken,
Leer mij een heilige gokker te zijn

4. DE CHOCOLADE PRINS

1. Er was eens een chocolade koning die een zoon had. De prins was bestemd voor de troon, maar op een dag vluchtte de prins uit het paleis. De chocolade koning liet een heleboel lakeien op zoek gaan naar de prins. Na vele jaren vonden ze hem in het bos, waar hij samen met een arm meisje woonde.
2. De lakeien namen de prins mee terug naar het paleis. De chocolade koning was woedend, en liet hem opsluiten in een kerker. 'Je moest je schamen,' zei de chocolade koning, 'jij moet later de troon op.'
3. Het arme meisje was erg verdrietig en smeekte de chocolade koning om hem vrij te laten, maar de chocolade koning was onverbiddelijk. Iemand moest de troonopvolger zijn, en dat was zijn zoon, de prins.
4. Na vele jaren werd de prins uit de kerker gehaald, omdat hij de nieuwe chocolade koning zou worden. Tegelijk was er een grote bruiloft, maar de prins mocht niet met het arme meisje trouwen, maar met iemand die zijn vader voor hem had bestemd. Iedereen op de bruiloft was heel blij, behalve het arme meisje. Zij huilde de hele dag, en iedereen vroeg haar waarom, maar het meisje gaf geen antwoord.

5. Ook de prins was erg verdrietig toen hij het arme meisje zo zag huilen. De prins sprong op zijn paard, greep het huilende arme meisje en reed met haar weg. 'Liefste,' zei de prins. 'Nu moeten we zo ver weg gaan dat niemand ons meer kan vinden.' Ze besloten de zee over te gaan in een bootje. Na een hele lange tijd varen kwamen ze op een eiland waar hele enge wachters woonden. Ze waren hongerig, want ze hadden al tijden niets gegeten.
6. 'Ik weet een plaats waar jullie volop kunnen eten,' zei de prins. En de prins wees op de plaats waar hij vandaan kwam. 'Daar is een rijk van chocolade. Eet smakelijk.'
7. Dat lieten de hele enge wachters zich natuurlijk geen twee keer zeggen. En zo hadden de prins en het arme meisje het eiland helemaal voor hen alleen.

5. ROZINDE

1. Er was eens een meisje dat heel diep onder de grond opgesloten leefde om voor een draak te koken. Het meisje heette Rozinde. Altijd als ze niet snel genoeg was met koken dan werden de vlammen onder haar grote ketel woester en woester.
2. Ook wilde de draak altijd veel verschillende soorten vreemd vlees, en daarom moest Rozinde vaak op jacht. Als ze niet snel genoeg was met jagen dan werd haar boog ineens vuurheet en dan viel ze altijd op de grond van de pijn.
3. Op een dag schoot een prins een pijl op de draak af en bevrijdde Rozinde. Hij nam haar mee naar zijn kasteel. Om tegen de draak beschermd te zijn moest ze elke dag baden in een bad vol met melk onder het kasteel.
4. En elke dag moesten er wilde bloemen in geworpen worden. De prins hield veel van het meisje en op een dag trouwde hij met haar. Maar toen eens de prinses vergat in het bad van melk te baden sloeg de draak toe, en nam haar weer naar de diepe plaats onder de grond. Nu moest Rozinde nog harder werken, en was de draak woester dan ooit.
5. Op een dag kwam de prins om zijn Rozinde te halen, maar de draak sloot hem op achter tralies van vuur. Rozinde werd elke dag steeds verdrietiger. Op een dag was ze weer op jacht voor de draak en vond een hert in het struikgewas. 'Heus, schiet me niet,' zei het hert, 'dan zal ik je al mijn melk geven.' En toen herinnerde Rozinde het weer dat de draak niet tegen melk kon. Ook vroeg Rozinde aan het hert waar wilde bloemen waren.

6. Het hert had heel veel melk te geven, en al gauw was er een heel bad vol. Toen gooide Rozinde de wilde bloemen erin. Snel nam Rozinde een bad in de melk en ging met natte kleren terug.
7. Toen ze bij de vuurtralies aankwam wreef ze met haar melknatte kleren er tegenaan terwijl de tralies kapot sprongen. Snel greep ze haar prins bij de hand en samen renden ze naar het bad. Hier waren ze veilig tussen de wilde bloemen. Maar al gauw kwam de draak een kijkje nemen. Hij wist dat hij niks tegen hen kon beginnen zolang ze iedere dag een bad zouden nemen in de melk. Maar hij wachtte en wachtte, en vandaag wacht hij nog steeds.

De Sprookjesgod van Snoep

1. Het vlammetje van snoep,

Zo'n heel klein vlammetje maar,

Brengt mij tot leven

2. Ik was door een lange tunnel gegaan,

En nu ben ik hier, de deuren van snoep geopend

3. Oh deuren van snoep, zo schoon, zo zoet,

Maar niet te zoet,

Het leidt tot de natuur, en is dan zo bitter,

Als bittere chocolade,

Wij hebben het plein gevonden,

En vonden de schoen

4. Een klein snoepvlammetje maar, bracht mij tot leven,

En nu ben ik hier ...

Het vertelt verhalen,

Het is altijd bij me,

Het gaat in mijn mond zitten, en dan is alles goed

5. Daar rennen de leeuwen van chocola,

Tot de rivier van chocola,

En dan is alles goed

6. Met de snoepsleutel opende ik deze deuren,

En nu is alles goed

7. Ik heb de snoepsleutels,

Ik zag de spiegel van visioenen

8. Oh, mierzoet zijn deze snoepjes,

En dan plotseling zo bitter,

Dan staat mijn mond in brand,

En dan vertel ik verhalen die ik niet meer kan stoppen,

Is dit het medicijn ?

9. Mijn uniform is van snoep,

Het maakte mij lang,

En nu zulke lange woorden als balken,

Die dan tot bruggen worden,

Waarop we allen kunnen wonen

10. Iemand sloeg mij met snoep, en nu ben ik hier,

Haar gesel was zo zoet, maar bracht bittere striemen,

En nu droom ik

11. Hier waar men zoete tranen huilt,

Rode billen geslagen door het snoep,

Zo rood dat het druipt,

Rode drop in de nacht,

Tot de rode rivieren leidt het

12. Hier waar men zoete koeken slikt,

Hier waar men altijd hongerig is,

Oh, het snoep is hier zo duur,

En ik heb te weinig

13. Hier waar zoete koeken marcheren,

Hier waar het kaas de koning is,

Verdronk ik zevenmaal,

Ik wil hier niet wezen,

Maar ze grepen mij

14. In een gevangenis met zoete tralies,

Hier sleet ik mijn dagen,

Er gebeurde nooit wat,

Alles was saai,

Alles was pepernoten,

Maar die kon ik nooit grijpen,

Ik kon alleen toekijken van achter de tralies

15. Zij druipt als het snoep,

En ik wordt dronken,

Het bittere heeft zoetheid voortgebracht,

En nu is het niet meer te stoppen,

Ja, het snoep zal ons oordelen,

Hoge tronen van chocola,

Het witte snoep is gekomen,

Als witte koffie,

Het stroomt uit haar borsten

16. Ik had een strijd tegen snoep,

Mijn hele leven,

Het stak mij, en liet mij niet door

17. Oh, het snoep,
Als helse pijn,
Vergif in mijn hoofd,
En het vertelt verhalen

18. Nu mag ik niet overdrijven,
Maar het snoep doet dat wel,
Hypocriet als het is
En liegen dat het kan,
Als de vorstin van alle leugens

19. Terwijl ik altijd de waarheid moet spreken.

20. Maar het snoep laat mij dromen,
Als een schip op hoge golven,
Ik zie in de verte de vrouwen van chocola dansen

21. Zijn zij niet schoon ?
Is dit geen uiteenzetting van het geluk ?
Of spelen zij maar een spel ?
Zij martelen ons totdat wij snoep zijn,
Met minder nemen zij geen genoegen

22. Wie zijn die vrouwen van chocola ?

Zij vertellen grote verhalen,

Zij maken ons bang

23. Is alles dan slechts een stockholm syndroom ?

Wie zijn die vrouwen van chocola ?

Zijn zij niet schoon ? Nee, zij zijn vies

24. Waarom eet ik dan van ze ?

Ach, ziet u, het is het gedwongen chocola

25. Als ze vertellen ben ik één en al oor,

Ze vertellen de hele nacht, totdat ik doodmoe in slaap val,

Ja, op de golven ben ik, de golven van chocola,

En dan vergeet ik haar naam, totdat alles saai is

26. Het is het gedwongen chocola,

En je slaapt er vreemd van,

Je raakt gehecht aan de dingen waarin je gevangen bent,

Zo niet, dan zou het niet best wezen,

Want ontsnapping wordt zwaar gestraft

27. Ik kon niet meer,

De pijn werd mij te zwaar, en ik gaf uiteindelijk toe,

Ik brak onder het gewicht,

En zo dienen wij allen het rijk van chocola

28. Chocola is wedergekomen,

Wie ?

De vrouwen van chocola die dansen,

Totdat het tolt voor onze ogen,

Hun verhalen brengen ons in een trance,

Zijn ze schoon of zijn ze vuil ?

Heel vuil

29. Dat chocola halen ze uit het diepste van de aarde,

Je wil niet weten hoe ze dat maken,

En zij dreigen en slaan,

Totdat wij allen snoep zijn

30. Wij zijn in de fabriek,

Met gekken aan het stuur

31. Komt dat zien, het kunstwerk der eeuwen,

Het is een boek, een roze boek met bruine slingers,

Een boek van chocola, en het is gedwongen

32. Wat nou, zei de haas, 'k heb liever koning kaas

33. Zo'n schouwspel van de eeuwen,

Waar een sprookjesgod van snoep de legers van chocola en drop beheerst,

Van hier rijst het licht, van hier rijst het water,

Het gevecht is tot de dood,

Het gevecht is tot de rode rivier

De Wachters van Chocola

1. Ik woonde aan de gracht. Ik zag ze daar marcheren in een optocht, die chocolade vrouwen die op weg waren naar hun paus in het kathedraal, een andere chocolade vrouw met een hoge puntmuts. Het was een vreemd gezicht, ik zie het nog voor me. In trage pas gingen ze voort. Sommigen naakt, anderen in lange gewaden, allen chocolade vrouwen.

2. En ik dacht, ik lijk wel gek, droom ik ? Ik nam nog een kop chocolade koffie, maar ik zag het nog steeds. En zombies kwamen op uit de grachten. De chocolade politie moest eraan te pas komen, want het liep uit op een oorlog. De zombies hadden het niet zo op de chocolade paus met haar chocolade vrouwen. Nonnen waren het in ieder geval niet, vandaar alle naaktheid, maar ach, het was slechts chocola.

3. Die nacht droomde ik over de chocolade paus, of moet ik pauzin zeggen, want ze was een vrouw ? Ze ontkleedde zich voor mij, maar ach, het was slechts chocola. Ik meldde het niet bij de chocolade politie. En ik vond het wel lekker. Ik was toch altijd al een grote chocolade fan geweest. In ieder geval was de pauzin hier aan de macht. Ik denk dat ze zelfs de chocolade politie bestuurde, maar echte bewijzen heb ik daar niet voor.

4. Ik schreef in ieder geval flink in mijn chocolade dagboeken over haar, mijn avonturen met de pauzin. Geweldige avonturen waren dat. Ze leerde mij hoe te zweven over de grachten.

5. Ik droomde dat ik naar de maan ging met haar. Ik droomde teveel om op te noemen. Ze leidde mij naar een fabriek waar het chocola werd gemaakt. Hier waren strenge wetten. Als er niet aan die wetten werden gehouden dan begonnen de koppen te rollen. De doodstraf stond op het maken van valse chocolade. Dat was iets van de zombies. De zombies hielden niet van de chocolade pauzin, en al helemaal niet van haar wetten.

6. Daarom waren zij ook zombies. Ze waren geen deel van de bruine chocolade, noch de witte chocolade. Zij aten het alleen zo nu en dan ... valse, stinkende chocolade ... afvalschocolade zoals we dat noemen ...

7. Oh chocolade pauzin, gij die hoog troont boven de stad, boven de grachten,

Neem mij nog eens mee naar de maan,

Geef mij uitzicht over alle dingen, en de sleutel van chocola

8. Nu wist ik niet wat die sleutel van chocola inhield, maar het scheen belangrijk te zijn.

Zonder die sleutel zouden we niet kunnen leven, en als zombies worden.

9. Daarom ging ik op zoek naar de sleutel van chocola. Al jaren zoek ik naar het geheim van chocolade. Ik kijk vaak naar de grachten, omdat ik weet dat het daar ergens moet wezen. En soms zie ik ze nog steeds marcheren, die vrouwen van chocolade, of gewoon de chocolade politie.

10. Op een dag ging ik mijn huis uit toen ik ze weer zag marcheren. Ze namen mij op, en droegen mij door de stad, naar de chocolade paus. Ze liet mij vele brieven van chocolade zien, die ik moest eten. Zowel witte als bruine chocola. Het Woord van chocola was tot mij gekomen. Het was een heilige ervaring, en dit was toch wel het beste wat er was.

11. Het geheim was in mijn handen. Ik bewoog mijn vingers, en er kwamen woorden uit hen op.

12. Er waren wetten in mijn handen, ijzeren wetten ... de wetten van chocola ...

Er mocht hier niet van afgeweken worden, anders zouden er koppen rollen.

Ik schreef hierover in mijn dierbare chocolade dagboeken.

13. Er was een standbeeld van een jongetje van wit chocola ... Volgens mij was ik dat jongetje, maar ik wist het niet zeker ... Het jongetje was gemarteld totdat hij witte chocolade was geworden ... Maar ik ben hier ... Misschien leidt ik een dubbelleven, en wie martelde mij ?

14. Ik had nooit het bos in moeten gaan, want daar leven indianen ... Het is beter in de stad te blijven, dat weet ik nu wel zeker ... de chocolade stad ... Wij zijn te zwaar en diep gemarteld, en nu zijn wij chocola ... De tuinhedden zijn hoog, en daarachter ligt het bos ... Niemand kan daar komen ...

15. De wachters van chocola zouden mij nooit doorlaten ... Veel te gevaarlijk in het bos ...

16. Wat is er van mij geworden na al die jaren ? Ik droom nog veel over het bos ... Grote nachtmerries zijn het ... Totdat chocola mij altijd sust, en ik weer wakker wordt ... Oh, chocola, waar moest ik zijn zonder jou ... Jij hebt me nooit meer losgelaten ...

Het Geheim van Chocola

1. Ik stond in de chocolade bibliotheek,
Een chocolade wachter had me hier gebracht,
's Nachts komen ze altijd, die chocolade vrouwen van het bos,
Om kinderen mee te roven,
Hier zou ik veilig zijn
2. Hier waren alleen maar boeken, waarin al die verhalen stonden,
En daar zag ik het geheim van chocola,
In een gouden koets
3. Ik stapte in en het nam mij mee,
Tot een plek aan de grote zee,
Ik stapte uit in het zand,
En zij van de gouden koets strooide zand op mijn hoofd,
Ze zag eruit als snoep,
De meest goddelijke, exotische vormen,
Vreemd snoep
4. Ik zag het geheim van chocola,
Ze had vele gezichten, ... gezichten van snoep ...
5. Het was goddelijk, heilig en majestueus snoep,

Zij was mijn snoeprinses,
Zij was als snoepstandbeelden in een zaal,
Zij was een kaleidoscopisch schip,
In haar snoepfabriek werkte ik

6. Ik zag haar daar staan met de sleutel,
Die ze aan mij gaf ...
Kaleidoscopische goddelijke realiteiten ...

7. Ze staat aan de kassa in een snoepwinkel,
Als een standbeeld, en dan sijpelt het beeld weg,
Verdwijnende in de eeuwigheid, en dan is alles weer water

8. Wij zijn in de waterdroom,
Wij kunnen het niet vastgrijpen,
Maar wij moeten het zelf worden,
Ontwaken tot heerlijkheid,
Tot de goddelijke droom

9. Zij staat daar in mijn herinneringen, en dan brokkelt alles af,
Alles is snoep, en dan vat alles vlam
Ik probeer weg te rennen, maar ik ben als aan de grond geplakt,
Ja, het snoep is een groot lijden, totdat wij zelf snoep zijn geworden

10. Zo is dan snoep het sieraad van het lijden,

Het ware ontwaken,

Maar onderwerpt u dan aan de wetten van snoep

11. Hier zijn de wetten van snoep :

Alles is kaleidoscopisch

Alles is dualistisch,

Alles kan uitgelegd worden op meerdere manieren,

Alles is esoterisch,

12. Het orthodoxe is de bruine chocola, het uiterlijke en lichamelijke,

Terwijl het innerlijke, esoterische, is de witte chocola,

De bruine chocola is het vrouwelijke, en de witte chocola is het mannelijke,

Het horizontale kan zo ver gaan totdat het vertikaal wordt,

13. Alles gaat tot het ravijn, de afgrond,

Heb geduld met het horizontale,

Het wordt vanzelf vertikaal wanneer het tijd is ...

Zie het horizontale als de schat ...

Het enigmatische sieraad van het lijden ...

14. Dat je er doorheen gaat is een zegen ...

Hier zijn de wetten van snoep :

Liegt niet langer, maar komt tot de waarheid,

De waarheid is in het worden ...

De waarheid is in het dromen ...

Het zoete is koning, het harde zoete ...

15. Het zachte zoete is de leugen ...

Kom dan tot Haar die hard is,

En eet niet van Haar als zij niet zoet is,

Want het zoete is koningin het harde zoete ...

Het zachte zoete leidt tot verderf ...

Het harde heeft Haar eigen zachtheid, diep binnenin,

16. Zonder het harde komt gij niet tot het zachte ...

Dit zijn de wetten van snoep,

Misleidt uzelf niet,

Wie zegt het snoep is zonder lijden is overgeleverd aan de zombies ...

17. Ik ben de snoeprins, het standbeeld van de eeuwigheid,

En zij is de tijd, zij vaagt altijd weg ...

Zij die haar volgen vinden haar niet,

Maar moeten de prijs betalen om zelf zoals haar te worden,

Ik draag haar diep in mijn hart,

18. Ik ben de snoeprins, het standbeeld van de eeuwigheid,

En zij is mijn snoeprinses, het standbeeld van de tijd,

Wij kunnen niet samen zijn, want het zwaard van de wetten van chocola heeft gesproken,

En het is gestoken in een steen van de chocolade stad,

19. Alleen een kind kan het eruit krijgen, mijn eigen innerlijke kind, ikzelf ...

Daarom ben ik op weg naar deze steen, maar ik zal het nooit bereiken,

Want ik moet sterven, opdat het kind geboren kan worden ...

Het geheim van chocola

De Snoepgodin

1. De stad was gebouwd op fundamenteën van snoep,

Drie grote pilaren vanuit de onderwereld,

En daarop veel lagen van snoep als fundament

2. Het wonder van snoep rustte op de zee,

Op de branding, als een schijnend licht,

Het spiegelde daar als de snoepspiegel,

En zovelen keken om te verstenen,

Ja, dit land is duister en hard

3. Het wonder van snoep was een jager,
Op haar rijtuig ontvoerde zij kinderen,
Om hen te maken als haar

4. Ik was één van hen,
Niemand kon mij redden,
Nu ben ik dan snoep

5. En ik predik een nieuw evangelie,
Het evangelie van het harde snoep

6. Want hard was zij, en nu ben ik ook hard,
En het is nog steeds hard tegen hard,
Maar zij is harder

7. Zij breekt door muren en door bergen,
Zij laat zich niet storen door stadswachters,
Zij neemt wat zij nemen wil

8. Zij hebben een standbeeld van mij gemaakt,
Want zij konden mij niet volgen,
Zodra ze mij volgen smelt ik weg

9. Niemand kan mij volgen,

Ze moeten worden als mij,

Een standbeeld is alles wat ze van mij hebben ...

De Ontsluiering

1. De snoepzon blaast en raast over de zee,

Waar velen verdrinken,

Onder de snoepzon,

Dat is haar wens

2. De snoepzon blaast en raast over de wildernis,

Waar velen sterven,

Onder de snoepzon,

Dat is haar wens

3. Waarom sterven wij ?

Om te ontwaken tot de hogere zon,

De snoepzon

4. Wie bent u dan ?

Ik ben de snoepzon,

Ik heb alle dingen gemaakt,

Ik heb mijzelf gesluierd in vele sluiers,

Opdat gij mij niet zult vinden, voordat u zelf als mij bent geworden

5. Het wonder van snoep blaast en raast over de stad,

Zij bewaakt haar geheim,

Zij kunnen het niet dragen,

Zij vallen aan haar voeten neer

6. Zij staat in de wildernis,

Met snoepsluiers om haar heen,

Dunne witte doorzichtige sluiers,

En nu vallen zij af,

Kunt gij doorgronden en dragen wat gij ziet ?

Zij is een vrouw van chocola,

Zij draagt de wetten van chocola in haar hart

7. Zij is een droom,

En gij kunt de droom niet weggagen,

Het komt tot hen die slapen